reum in quo adolet̄ incenſum. coraꝫ arca te-
ſtimonij. Tētoriuꝫ in introitu tabernaculi te-
ſtimonij pones. ⁊ añ illud altare holocauſti.
Labrū int̄ altare ⁊ tabernaculuꝫ. qđ imple-
bis aqua. Circūdabis atriuꝫ tētorijs ⁊ igreſ-
ſum eius. Et aſſumpto vnctiōis oleo vnges
tabernaculum cum vaſis ſuis vt ſanctificet̄
altare holocauſti ⁊ oīa vaſa eiꝰ. labrū cuꝫ
baſi ſua. Oīa vnctiōis oleo cōſecrabis vt
ſint ſancta ſanctorū. Applicabiſqꝫ aaron ⁊ fi-
lios eiꝰ ad fores tabernaculi teſtimonij et lo-
tos aqua indues ſanctis veſtibꝰ vt miniſtrēt
mihi: ⁊ vnctio eorum in ſacerdotium ſempi-
ternum ꝓficiat. Fecitqꝫ moyſes oīa q̄ p̄ce-
perat dñs. Igit̄ mēſe p̄mo anni ſcđi. p̄ma die
mēſis: collocatū ē tabnaculū. Erexitqꝫ moy-
ſes illud ⁊ poſuit tabulas. ac baſes ⁊ vectes
ſtatuitqꝫ colūnas ⁊ expandit tectū ſuꝑ taber-
naculum: impoſito deſuꝑ opimento: ſic̄ dñs
imꝑauerat. Poſuit ⁊ teſtimoniū in arca ſub-
ditis infra vectibꝰ. ⁊ oraculū deſuꝑ. Cūqꝫ i-
tuliſſet arcā in tabernaculū teſtimonij. ap̄pē-
dit añ eam velū vt expleret dñi iuſſionē. Po-
ſuit ⁊ mēſaꝫ i tabernaculo teſtimonij ad pla-
gā ſeptētrionalē extra velum. ordinatis co-
ram ꝓpoſitiōis panibꝰ: ſicut p̄cepat domi-
nus moyſi. Poſuit ⁊ cādelabruꝫ in taberna-
culo teſtimonij e regione mēſe in ꝑte auſtrali
locatis ꝑ ordinē lucernis iuxta p̄ceptuꝫ dñi.
Poſuit ⁊ altare aureū ſb̄ tecto teſtimonij cō-
tra velū. ⁊ adoleuit ſuꝑ eo incēſuꝫ aromatū
ſicut iuſſerat dñs moyſi. Poſuit ⁊ tētorium
in itroitu tabernaculi teſtimonij. ⁊ altare ho-
locauſti in veſtibulo teſtimonij offerēs in eo
holocauſtū ⁊ ſacrificia vt dñs iꝑauerat. La-
brū qꝫ ſtatuit int̄ tabernaculum teſtimonij ⁊
altare implens illud aqua. laueruntqꝫ in eo
moyſes ⁊ aaron ac filij eiꝰ manꝰ ſuas ⁊ pedes
cuꝫ ingrederent̄ tectuꝫ federis ac accederēt
ad altare. ſicut p̄cepat dñs moyſi. Erexit et
atrium per gyrum tabernaculi ⁊ altaris: du-
cto in introitu eius tētorio. Poſtqꝫ oīa ꝑ-
fecta ſunt. operuit nubes tabernaculum te-
ſtimonij. et gloria dñi impleuit illđ. Nec po-
terat moyſes ingredi tectū federis nube ope-
riente oīa. ⁊ maieſtate dñi coruſcāte. quia
cūcta nubes opuerat. Si qñ nubes taberna-
culum deſerebat: ꝓficiſcebant̄ filij iſrael per
turmas ſuas. Si pendebat deſuꝑ: manebāt
in eodem loco. Nubes quippe domini incu-
babat per diem tabernaculo ⁊ ignis in nocte
videntibus cūctis populis iſrael per cūctas
manſiones ſuas.

Explicit liber exodi. Incipit vagetbra
id eſt liber Leuiticus. Capitulū I

Vocauit aūt
moyſen. ⁊ locutꝰ ē ei domi-
nus de tabernaculo teſti-
monij dicens. Loquere fi-
lijs iſrl̄ ⁊ dices ad eos. Hō
qui obtulerit ex vob̄ hoſti-
am dño de pecoribꝰ. i. đ bobꝰ ⁊ ouibus. offe-
rens victimas: ſi holocauſtū fuerit eius ob-
latio ac de armēto maſculū imaculatū offe-
ret ad oſtiū tabernaculi teſtimonij ad placā-
duꝫ ſibi dñm. Ponetqꝫ ſuꝑ caput hoſtie ma-
nus ⁊ acceptabilis erit. atqꝫ i expiationē eiꝰ
ꝓficiēs. Immolabitqꝫ vitulum coraꝫ dño ⁊
offerēt filij aaron ſacerdotis ſanguinē eiꝰ: fū-
dentes ꝑ altaris circūitū: qđ ē ante oſtiū ta-
bernaculi. Detractaqꝫ pelle hoſtie artꝰ i fru-
ſta cōcident ⁊ ſubijciēt in altari ignē ſtrue li-
gnorū añ cōpoſita ⁊ mēbra que ſunt ceſa de-
ſuꝑ ordināces. caput videlicꝫ ⁊ cūcta que ad-
herent iecori. itestinis ⁊ pedibꝰ lotis aq̄. ado-
lebit ea ſacerdos ſuꝑ altare in holocauſtum
⁊ ſuauē odorē dño. Q si de pecoribꝰ oblatio
ē đ ouibꝰ ſiue đ capris holocauſtū. agnū āni-
culū ⁊ abſqꝫ macula offeret: imolabitqꝫ ad la-
tus altaris qđ reſpicit ad aqlonē corā dño.
Sanguinē v̄o illiꝰ fundēt ſuꝑ altare filij aa-
ron ꝑ circūitū: diuidētqꝫ mēbra: caput ⁊ om-
nia que adherēt iecori: ⁊ iponēt ſuꝑ ligna q̄-
bus ſubijciendꝰ ē ignis. Inteſtina v̄o ⁊ pe-
des lauabūt aqua. ⁊ oblata oīa adolebit ſa-
cerdos ſuꝑ altare in holocauſtū ⁊ odorē ſua-
uiſſimū dño. Si aūt de auibꝰ holocauſti ob-
latio fuerit dño. đ turturibꝰ ⁊ pullis colūbe
offeret eā ſacerdos ad altare. ⁊ retorto ad col-
luꝫ capite ac rupto vulneris loco. decurrere
faciet ſanguinē ſuꝑ crepidinē altaris. veſicu-
lam vero gutturis ⁊ plumas proijciet prope
altare ad orietalē plagā: in loco in q̄ cineres
effundi ſolēt. Cōfringetqꝫ aſcellas eiꝰ. ⁊ non
ſecabit: neqꝫ ferro diuidet eā ⁊ adolebit ſuꝑ
altare lignis igne ſuppoſito. Holocauſtuꝫ eſt
et oblatio ſuauiſſimi odoris dño. II

Anima cuꝫ obtulerit oblationeꝫ ſacri-
ficij dño: ſimila erit eiꝰ oblatio. Fun-
detqꝫ ſuꝑ eā oleum. ⁊ ponet thus ac
deferet ad filios aaron ſacerdotis. Quoruꝫ
vnꝰ tollet pugillū plenū ſimile. ⁊ olei ac totū
thus ⁊ ponet memoriale ſuꝑ altare in odorē
ſuauiſſimū dño. Qđ aūt reliquū fuerit de ſa-
crificio. erit aaron ⁊ filiorū eius. ſcm̄ ſanctorꝫ
de oblationibꝰ dñi. Cū aūt obtuleris ſacrifi-
cium coctū in clibano de ſimila. panes. ſ. abſ-
qꝫ fermento cōſperſos oleo: ⁊ lagana azyma
oleo lita: ſi oblatio tua fuerit de ſartagine ſi-
mile cōſperſo oleo et abſqꝫ fermēto: diuides

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

eam minutatim et fundes ſup eã oleum. Si
autẽ de craticula fuerit ſacrificiũ. eque ſimila
oleo cõſpergetꝛ: quã offerẽs dño. trades ma=
nibus ſacerdotis. Qui cuȝ obtulerit eã: tol/
let memoriale de ſacrificio: ⁊ adolebit ſup al=
tare in odorẽ ſuauitatis dño. Quicqͩ aũt re
liquũ eſt. erit aaron et filioꝝ eiꝰ. ſcm̃ ſancto=
rum de oblationibus dñi. Omnis oblatio q̃
offertur dño abſqꝫ fermento fiet: nec quicqꝫ
fermenti ac mellis adolebitꝛ in ſacrificio dñi.
Primitias tm̃ eorũ offeretis ac munera: ſup
altare vo nõ imponentꝛ in odorẽ ſuauitatis.
Quicqͩ obtuleris ſacrificij ſale condies: nec
auferes ſal federꝭ dei tui de ſacrificio tuo. In
omi oblatione offeres ſal. Si autẽ obtuleris
munus ꝑmitiarũ frugum tuarũ dño. de ſpicꝭ
adhuc virẽtibus: torrebis eas igni. ⁊ cõfrin
ges in morẽ farris. ⁊ ſic offeres ꝑmitias tuas
dño. fundens ſup ea oleum. et thus ĩpones:
quia oblatio dñi ẽ: de qua adolebit ſacerdos
in memoriã munerꝭ. ꝑtẽ farrꝭ fracti. ⁊ olei ac
totum thus. III
Quod ſi hoſtia pacificoꝝ fuerit eiꝰ ob
latio. ⁊ de bobꝰ voluerit offerre. ma=
rem ſiue feminã. imaculata offeret co
ram dño. Ponetqꝫ manũ ſup caput victime
ſue que imolabitꝛ in introitu tabernacꝉi teſti=
monij. Fundentqꝫ filij aaron ſacerdotis ſan/
guinẽ ꝑ altaris circuitum. ⁊ offerẽt de hoſtia
pacificorũ in oblationẽ dño adipem qui opit
vitalia. ⁊ quicqͩ pinguedinis eſt intrinſecꝰ.
duos renes cũ adipe quo teguntꝛ ilia. ⁊ reti/
culuȝ iecoris cũ renunculis: adolebuntqꝫ ea
ſup altare in holocauſtũ lignis igne ſuppoſi/
to in oblationem ſuauiſſimi odoris dño. Si
vo de ouibꝰ fuerit eiꝰ oblatio et pacificorum
hoſtia: ſiue maſculum obtulerit ſiue feminaȝ
imaculata erũt omia. Si agnuȝ obtulerit co=
ram dño: ponet manũ ſuã ſup caput victime
ſue que imolabitꝛ in veſtibulo tabernaculi te=
ſtimonij. Fundentqꝫ filij aaron ſanguinẽ eiꝰ
ꝑ circuitũ altaris. ⁊ offerent de pacificorũ ho
ſtia ſacrificiũ dño. adipẽ et caudã totã cuȝ re
nibus et pinguedinem que opit ventrẽ: atqꝫ
vniuerſa vitalia. ⁊ vtrũqꝫ renũculum cũ adi
pe qui ẽ iuxta ilia. reticulũqꝫ iecoris cũ renũ
culis. ⁊ adolebit ea ſacerdos ſup altare in pa
bulum ignis ⁊ oblationis dñi. Si capra fue=
rit eius oblatio ⁊ obtulerit eã dño ponet ma
num ſuã ſup caput eiꝰ. imolabitqꝫ eã in ĩtroi=
tu tabnaculi teſtimonij. Et fundẽt filij aaron
ſanguinẽ eius ꝑ altaris circuitũ. tollentqꝫ ex
ea in paſtũ ignis dñici adipẽ q̃ opit ventreȝ
⁊ q̃ tetigit vniũſa vitalia: duos renũculos cũ
reticulo qd̕ ẽ ſup eos iuxta ilia. ⁊ aruinã ieco
ris cũ renũculis: adolebitqꝫ ea ſup altare ſa/
cerdos in alimoniã ignis ⁊ ſuauiſſimi odorꝭ.
Omis adeps dñi erit iure ꝑpetuo in genera=
tionibus et cũctis habitaculis vrĩs: nec ſan/
guinẽ nec adipem omino comedetis. IIII
Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicens
Loquere filijs iſrael. Anima q̃ pecca
uerit ꝑ ignorantiã ⁊ de vniũſis man
datis dñi que ꝑcepit vt nõ fierẽt quippiã fe/
cerit: ſi ſacerdos q̃ vnctꝰ eſt peccauerit delin=
quere faciens ppl̃m. offeret ꝓ peccato ſuo vi=
tulum imaculatum dño. Et adducet illuȝ ad
oſtiũ tabernaculi teſtimonij corã dño ponet=
qꝫ manũ ſup caput eius. et imolabit euȝ dño
Hauriet quoqꝫ de ſanguine vituli. inferẽs il
lũ in tabernaculũ teſtimonij. Cũqꝫ intinxerit
digitũ in ſanguinẽ. aſꝑget eũ ſepties corã do
mino: ꝯtra velũ ſanctuarij: ponetqꝫ de eodẽ
ſanguine ſup cornua altaris thymiamatꝭ gra
tiſſimi dño: qd̕ eſt in tabernaculo teſtimonij
Omnem aũt reliquũ ſanguinẽ fundet in baſiȝ
altaris holocauſti in ĩtroitu tabernaculi. Et
adipem vituli offeret ꝓ pctõ tam cũ q̃ vitalia
opit. qꝫ omia que intrinſecꝰ ſunt. duos renũ=
culos ⁊ reticulũ qd̕ eſt ſupra eos iuxta ilia. ⁊
adipẽ iecoris cũ renũculis. ſicut offertꝛ de vi
tulo hoſtie pacificorũ: ⁊ adolebit ea ſup alta=
re holocauſti. Pellẽ vo ⁊ omes carnes cũ ca
pite ⁊ pedibꝰ ⁊ ĩteſtinis ⁊ fimo et reliq̃ corpe
efferet extra caſtra in locũ mũdũ vbi cineres
effundi ſolẽt: incendetqꝫ ſup lignorũ ſtruẽ: q̃
in loco effuſorũ cineꝝ cremabuntꝛ. Q ſi omiſ
turba filiorũ iſrael ignorauerit et ꝑ impitiaȝ
fecerit quod ꝯtra mãdatũ dñi eſt. ⁊ poſtea ĩ
tellexerit peccatũ ſuuȝ. offeret ꝓ peccato ſuo
vitulum. Adducetqꝫ eũ ad oſtiũ tabernacu/
li. ⁊ ponẽt ſeniores ppl̃i manꝰ ſup caput eiꝰ co
ram dño. Immolatoqꝫ vitulo in conſpectu
dñi, inferet ſacerdos q̃ vnctꝰ eſt: de ſanguine
eiꝰ in tabernaculũ teſtimonij, tincto digito aſ
ꝑgens ſepties cõtra velum. Ponetqꝫ d̕ eodẽ
ſanguine in cornibꝰ altaris qd̕ eſt corã domi=
no in tabernaculo teſtimonij. Reliquũ autẽ
ſanguinẽ fundet iuxta baſim altarꝭ holocau
ſtorum. qd̕ eſt in oſtio tabernaculi teſtimonij
Omnemqꝫ eiꝰ adipẽ tollet ⁊ adolebit ſup alta
re. ſic faciẽs et de hoc vitulo quõ fecit et priꝰ
et rogãte ꝓ eis ſacerdote ꝓpitiꝰ erit eis dñs
Ipm aũt vitulũ efferet extra caſtra atqꝫ com
buret ſicut et priorẽ vitulũ. quia eſt ꝓ pecca
to multitudinis. Si peccauerit ꝑnceps et fe=
cerit vnũ e pluribꝰ ꝑ ignorantiã qd̕ dñi lege
ꝓhibetꝛ. ⁊ poſtea ĩtellexerit pctm̃ ſuũ: offeret
hoſtiã corã dño hyrcũ de capris imaculatũ.
ponetqꝫ manũ ſuã ſup caput eiꝰ. Cũqꝫ imola
uerit eũ in loco vbi ſolet mactari holocauſtũ
corã dño qꝛ ꝓ pctõ ẽ. tinget ſacerdos digitũ

in ſaguine hoſtie ꝓ pctō tangēs cornua alta-
ris holocauſti ⁊ reliquū fundēs ad baſim ei⁹
adipe vero adolebit ſupra . ſicut in victimis
pacificorū fieri ſolet . Rogabitq̄ ꝓ eo ſacer-
dos ⁊ ꝓ pctō ei⁹ ⁊ dimittet̄ ei . q̄ ſi peccaue-
rit anima ꝑ ignorantiā de pplo terre vt faci-
at q̄cq̄ de his que dn̄i lege ꝓhibent̄ atq̄ de-
linquat ⁊ cognouerit peccatū ſuū offeret ca-
pram imaculatā . ponetq̄ man⁹ ſup caput ho-
ſtie que ꝓ pctō eſt . ⁊ imolabit eā in loco holo-
cauſti . Tolletq̄ ſacerdos de ſanguine in di-
gito ſuo : et tangens cornua altaris holocau-
ſti . Reliquū fundet ad baſim eius . Omē aūt
adipem auferens . ſicut auferri ſolet de victi-
mis pacificoꝝ . adolebit ſup altare in odorē
ſuauitatis dn̄o . rogabitq̄ ꝓ eo ⁊ dimittet̄ ei
Si aūt de pecoribus obtulerit victimam pro
pctō . ouem . ſ . imaculatā . ponet manū ſup ca-
put eius . et imolabit eā i loco vbi ſolent cedi
holocauſtoꝝ hoſtie . Sumetq̄ ſacerdos de
ſanguine ei⁹ digito ſuo ⁊ tangēs cornua alta-
ris holocauſti : reliquum fundet ad baſim ei⁹
Omēm quoq̄ adipē auferēs . ſicut auferri ſo-
let adeps arietis q̄ imolat̄ ꝓ pacificis crema-
bit ſup altare incēſum dn̄i : rogabitq̄ ꝓ eo et
ꝓ peccato eius et dimittet̄ ei.

V

SI peccauerit anima ⁊ audierit vocē
iurantis , teſtiſq̄ fuerit q̄ ipſe vidit :
aut cōſcius ē : niſi indicauerit porta-
bit iniquitatē ſuā . Anima q̄ tetigerit aliquid
imundum . ſiue qd̄ occiſum a beſtia ē aut ꝑſe
mortuū aut qd̄libet aliud reptile ⁊ oblita fue-
rit imundicie ſue rea eſt ⁊ deliquit ⁊ ſi tetige-
rit q̄cq̄ d̄ inmundicia hoīs iuxta omē ipuri-
tatē qua pollui ſolet . oblitaq̄ cognouerit po-
ſtea . ſubiacebit delicto Anima que iurauerit
⁊ ꝓtulerit labijs ſuis vt vel male . q̄d faceret
vel bene et non fecerit . ⁊ idipſum iuramento
⁊ ſmoē firmauerit . oblitaq̄ poſtea intellexe-
rit delictū ſuū : agat penitētiā ꝓ pctō . et of-
ferat de gregibus agnā vel caprā . orabitq̄
ꝓ eo ſacerdos ⁊ ꝓ peccatis eius . Sin autē nō
potuerit offerre pecus : offerat duos turtures
vel duos pullos colūbarū dn̄o vnū ꝓ pctō ⁊
alterū in holocauſtū : dabitq̄ eos ſacerdoti .
Qui pmū offerēs ꝓ pctō . retorquebit caput
eius ad pēnulas ita vt collo adhereat . et non
penitus abrumpat̄ . ⁊ aſpget de ſāguine eius
parietē altaris . Quicq̄d aūt reliquū fuerit fa-
ciet diſtillare ad fundamentū eius . q̄z ꝓ pctō
ē . Alterū vo in holocauſtū adolebit vt fieri
ſolet : rogabitq̄ ꝓ eo ſacerdos ⁊ ꝓ pctō eius
⁊ dimittet̄ ei . Q̄ ſi nō quiuerit man⁹ ei⁹ duos
offerre turtures aut duos pullos colūbarum
offert ꝓ pctō ſuo ſimilē ꝑtem ephi decimam .
Nō mittet in eam oleum nec thuris aliq̄d im-
ponet . q̄z ꝓ pctō ē . tradetq̄ eā ſacerdoti qui
plenū ex ea pugillum hauriens cremabit ſu-
per altare in monimētū ei⁹ qui obtulerit : ro-
gans ꝓ illo ⁊ expians : reliquā vero ꝑtē ipſe
habebit in munere . Locutuſq̄ ē dn̄s ad moy-
ſen dicens . Anima ſi p̄uaricans ceremonias
ꝑ errorē in his que dn̄o ſunt ſanctificata pec-
cauerit . Offeret ꝓ delicto ſuo arietē imacula-
tum de gregibus . qui emi poteſt duobus ſi-
clis iuxta pondus ſanctuarij : ipſū q̄ qd̄ intu-
lit damni reſtituet ⁊ q̄ntam ꝑtem ponet ſupra
tradens ſacerdoti q̄ rogabit ꝓ eo offerēs arie-
tem ⁊ dimittet̄ ei . Aīa que peccauerit ꝑ igno-
rantiam . feceritq̄ vnū ex his que dn̄i lege ꝓ-
hibent̄ ⁊ peccati rea intellexerit iniquitatem
ſuā . offeret arietem imaculatū de gregib⁹ ſa-
cerdoti iuxta menſurā eſtimationēq̄ peccati
qui orabit ꝓ eo : quia neſciēs fecerit . ⁊ dimit-
tetur ei . q̄z ꝑ errorē deliquit in dn̄o.

VI

LOcutuſq̄ eſt dn̄s ad moyſen dicēs .
Aīa que peccauerit ⁊ cōtēpto domio
negauerit ꝓximo ſuo depoſitum qd̄
fidei eius creditū fuerat . vel vi aliquid extor-
ſerit . aut calūniā fecerit : ſiue rē ꝑditam inue-
nerit . ⁊ inficians ſuper peierauerit . ⁊ qd̄libet
aliud ex plurib⁹ fecerit i q̄b⁹ ſolēt peccare ho-
mines cōuicta delicti . reddet oīa q̄ per frau-
dem voluit obtinere integra : ⁊ q̄ntā inſuper
ꝑtem dn̄o cui damnū intulerat . Pro pecca-
to autē ſuo offeret arietē imaculatū de grege
et dabit eū ſacerdoti iuxta eſtimationē men-
ſuramq̄ delicti . q̄ rogabit ꝓ eo coram domi-
no . ⁊ dimittet̄ illi ꝓ ſingulis q̄ faciēdo pecca-
uit . Locutuſq̄ ē dn̄s ad moyſen dicēs . Pre-
cipe aaron ⁊ filijs eius . Hec ē lex holocauſti
Cremabit̄ in altari tota nocte vſq̄ mane . Ig-
nis ex eodē altari erit . Veſtiet̄ tunica ſacer-
dos ⁊ feminalibus lineis . tolletq̄ cineres q̄s
vorās ignis exuſſit . ⁊ ponēs iuxta altare ſpo-
liabit̄ priorib⁹ veſtimētis . indutuſq̄ alijs ef-
feret eos extra caſtra . ⁊ i loco mūdiſſimo vſ-
q̄ ad fauillā cōſumi faciet . Ignis autē in al-
tari ſemꝑ ardebit quē nutriet ſacerdos . ſubij-
ciens ligna mane ꝑ ſingulos dies . et ipoſito
holocauſto deſuꝑ adipes adolebit pacificoꝝ
Ignis eſt iſte ꝑpetu⁹ . q̄ nunq̄ deficiet in alta-
ri . Hec eſt lex ſacrificij ⁊ libamentoꝝ q̄ offe-
rent filij aaron corā dn̄o ⁊ corā altari . Tollet
ſacerdos pugillum ſimile q̄ conſperſa eſt oleo
⁊ totū thus qd̄ ſuper ſimilā eſt . adolebitq̄ il-
lud in altari . in monimentū odoris ſuauiſſi-
mi dn̄o . Reliquā autē ꝑtem ſimile comedet
aaron cum filijs ſuis abſq̄ fermento . et come-
det in loco ſanctuarij tabernaculi . Ideo aūt
non fermētabit̄ . quia ꝑs eius in dn̄i offertur
incenſū . Scm̄ ſanctoꝝ erit ſicut ꝓ peccato

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

atqꝫ delicto. Mares tm̄ ſtirpis aaron come=
dent illud. Legitimū ac ſempiternum erit in
generationibus vr̄is de ſacrificijs dn̄i. Om=
nis ꝙ tetigerit illa ſanctificabitur. Locutuſqꝫ ē
dn̄s ad moyſen dicens. Hec eſt oblatio aarō
⁊ filiorū eius quā offerre debēt dn̄o in die vn=
ctionis ſue. Decimā ꝑtem ephi offerēt ſimile
in ſacrificio ſempiterno. Mediuꝫ eius mane
⁊ medium eius veſpe: que in ſartagine oleo
cōſperſa frigetur. Offeret aūt eā calidā in odo=
rem ſuauiſſimū dn̄o ſacerdos ꝙ iure pr̄i ſuc=
ceſſerit. Et tota cremabitur in altari. Om̄e eñ
ſacrificiū ſacerdotū igne cōſumetur: nec quiſqꝫ
comedet ex eo. Locutus eſt aūt dn̄s ad moy=
ſen dicēs: Loquere aaron ⁊ filijs ei⁹. Iſta eſt
lex hoſtie ꝓ peccato. In loco vbi offertur holo
cauſtum. immolabitur coraꝫ dn̄o. Scm̄ ſanctorꝫ
eſt. Sacerdos ꝙ offert comedet eā in loco ſan
cto in atrio tabernacli. Quicqͩ tetigerit car=
nes eius ſanctificabitur. Si de ſanguine illius
veſtis fuerit aſperſa lauabitur in loco ſcō. Vas
aūt fictile in quo cocta ē cōfringetur. Qꝫ ſi vas
eneū fuerit. defricabitur ⁊ lauabitur aqua. Om=
nis maſcul⁹ de genere ſacerdotali veſcetur de
carnib⁹ eius. quia ſanctū ſanctorū ē. Hoſtia
eñ que ceditur ꝓ pctō. cui⁹ ſanguis infertur i ta=
bernaculū teſtimonij ad expiādum in ſanctu
ario. nō comedetur. ſed cōburetur igni. VII

Hec quoqꝫ ē lex hoſtie ꝓ delicto: Sā
cta ſanctorū eſt. Idcirco vbi immola=
bitur holocauſtū: mactabitur et victima
ꝓ delicto. Sanguis ei⁹ ꝑ gyrum altaris fun=
detur. Offerent ex ea caudā ⁊ adipē qui opit
vitalia: duos renunculos ⁊ pinguedinē que
iuxta ilia eſt: reticulūqꝫ iecoris cū renūculis
⁊ adolebit ea ſacerdos ſuꝑ altare. Incenſuꝫ
eſt dn̄i ꝓ delicto. Om̄is maſcul⁹ de ſacerdo=
tali genere in loco ſancto veſcetur his carnib⁹
quia ſanctū ſanctorū eſt. Sicut ꝓ pctō offertur
hoſtia: ita et pro delicto. Vtriuſqꝫ hoſtie lex
vna erit. Ad ſacerdotem qui eā obtulerit pti
nebit. Sacerdos ꝙ offert holocauſti victimā
habebit pellē ei⁹. Et om̄e ſacrificiū ſimile qđ
coquitur in clibano et quicqͩ in craticula vel
in ſartagine ꝑparatur. ei⁹ erit ſacerdotis a ꝙ of=
fertur: ſiue oleo cōſperſa ſiue arida fuerit. Cū
ctis filijs aaron mēſura equa per ſingulos di=
uidetur. Hec eſt lex hoſtie pacificorū que offer
tur dn̄o. Si ꝓ gratiarūactiōe oblatio fuerit:
offerēt panes abſqꝫ fermēto. cōſpſos oleo. ⁊
lagana azyma vncta oleo. coctāqꝫ ſimilaꝫ ⁊
collyridas olei admixtione cōſperſas: panes
quoqꝫ fermētatos cū hoſtia gratiaruꝫ ꝙ immo
latur ꝓ pacificis ex quibus vnus ꝓ primi=
tijs offertur dn̄o. ⁊ erit ſacerdotis ꝙ fundet ho
ſtie ſanguinē. Cui⁹ carnes eadē comedentur
die: nec remanebit ex eis quicqꝫ vſqꝫ mane.
Si voto vel ſponte ꝗſpiam obtulerit hoſtiā:
eadem ſimiliter edetur die. Sed ⁊ ſi qͩ i craſti=
nū remāſerit veſci licitū eſt. Quicqͩ aūt ter=
tius inuenerit dies: ignis abſumet. Si ꝗs ꝺ
carnib⁹ victime pacificorū die tertio comede
rit. irrita fiet eius oblatio nec ꝓderit offeren=
ti: quin potius ꝗcūqꝫ aīa tali ſe edulio ꝯtamina
uerit: ꝑuaricationis rea erit. Caro ꝙ aliqͩ te
tigerit immundū non comedetur: ſed cōburetur
igni. Qui fuerit mūd⁹ veſcetur ex ea. Anima
polluta que ederit de carnib⁹ hoſtie pacifico
rū que oblata eſt dn̄o ꝑibit de ꝑp̄lis ſuis. et ꝙ
tetigerit immundiciā hominis vel iumēti ſiue
oīs rei que polluere pōt. ⁊ comederit de hu=
iuſcemodi carnibus. interibit de ꝑp̄lis ſuis.
Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen dicēs. Loq̄re fi
lijs iſrael. Adipeꝫ ouis ⁊ bouis ⁊ capre non
comedetis. Adipē cadaueris morticini ⁊ ei⁹
aīalis qđ a beſtia captū eſt: habebitis in va=
rios vſus. Si ꝗs adipē ꝙ offerri debet in in=
cēſum dn̄i comederit. ꝑibit de ꝑp̄lo ſuo. Sā=
guinē quoqꝫ om̄is animalis nō ſumetis in ci
bo: tā de auib⁹ ꝗꝫ de pecoribus. Om̄is aīa ꝙ
ederit ſanguinē: ꝑibit de ꝑp̄lis ſuis. Locut⁹
qꝫ ē dn̄s ad moyſen dicēs. Loquere filijs iſrl̄
dicens. Qui offert victimā pacificoruꝫ dn̄o:
offerat ſimul ⁊ ſacrificiū. id ē libamenta eius.
Tenebit manibus adipē hoſtie: ⁊ pectuſcu=
lum. Cūqꝫ ambo oblata dn̄o ꝯſecrauerit: tra
det ſacerdoti. qui adolebit adipē ſuꝑ altare:
pectuſculū aūt erit aaron ⁊ filiorū ei⁹. Arm⁹
quoqꝫ dexter de pacificorū hoſtijs: cedet i ꝑ
mitias ſacerdotis. Qui obtulerit ſanguineꝫ ⁊
adipē filiorū aaron. ipſe habebit ⁊ armū dex
trum in portiōe ſua. Pectuſculū eñ eleuati=
onis ⁊ armū ſeparatiōis tuli a filijs iſrl̄ ꝺ hoſti
is eorꝫ pacificis. ⁊ dedi aarō ſacerdoti ⁊ filijs
ei⁹ lege ꝑpetua ab om̄i ꝑp̄lo iſrael. Hec ē vn
ctio aaron ⁊ filiorū ei⁹ in cerimonijs dn̄i: die
quo obtulit eos moyſes vt ſacerdotio funge
rentur. ⁊ que ꝑcepit eis dari dn̄s a filijs iſrael
religione ꝑpetua in generationib⁹ ſuis. Iſta
eſt lex holocauſti ⁊ ſacrificij ꝓ pctō atqꝫ de=
licto. ⁊ pro cōſecratione ⁊ pacificorum victi=
mis: quā cōſtituit dn̄s moyſi in monte ſynai
qn̄ mādauit filijs iſrael vt offerrēt oblatiōes
ſuas dn̄o in deſerto ſynai. VIII

Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen dicens
Tolle aarō cū filijs ſuis. veſtes eorū
⁊ vnctionis oleū. vitulū ꝓ pctō: du=
os arietes. caniſtrū cū azymis. ⁊ ꝯgregabis
om̄em cetū iſrael ad oſtiū tabernaculi. Fecit
moyſes vt dominus imperauerat. cōgrega=
taqꝫ omni turba ante fores tabernaculi ait:
Iſte ē ſmo quē iuſſit dn̄s fieri. Statimqꝫ ob

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tulit aarõ ⁊ filios eiꝰ. Cum𝔮 lauiſſet eos. ve-
ſtiuit pontificẽ ſubucula linea accigens eum
baltheo. ⁊ induens eum tunica hyacinthina
⁊ deſuꝑ hũerale impoſuit: qđ aſtringẽs cin-
gulo aptauit rõn ali in q̃ erat doctrina ⁊ veri-
tas. Cydari quo𝔮 texit caput. ⁊ ſuꝑ eã con-
tra frontẽ poſuit laminam aureã cõſecratam
in ſanctificatione: ſicut p̃cepat ei dñs. Tulit
⁊ vnctiõis oleũ quo liniuit tabernaculũ cuȝ
omi ſuppellectili ſua. Cũq𝔮 ſanctificãs aſper-
ſiſſet altare ſeptẽ vicibꝰ vnxit illud ⁊ oĩa va-
ſa eius: labrũq𝔮 cũ baſi ſua ſanctificauit oleo
Qđ fũdens ſuꝑ caput aaron. vnxit euȝ ⁊ cõ-
ſecrauit. Filios quoq𝔮 eiꝰ oblatos ꝯſecrauit
veſtiuitq𝔮 tunicis lineis ⁊ cinxit baltheis: i-
poſuitq𝔮 mitras vt iuſſerat dñs. Obtulit et
vitulũ ꝓ pctõ. Cũq𝔮 ſuꝑ caput eiꝰ poſuiſſet
aaron ⁊ filij eiꝰ manꝰ ſuas imolauit eũ hauri-
ens ſãguinẽ. ⁊ tincto digito tetigit cornua al-
taris ꝑ gyrũ. Quo expiato ⁊ ſanctificato: fu-
dit reliquũ ſanguinẽ ad fundamẽta eiꝰ. Adi-
pem ꝟo q̃ erat ſuꝑ vitalia ⁊ reticulũ iecoris
duoſq𝔮 renũculos cũ aruinulis ſuis adoleuit
ſuꝑ altare vitulũ cũ pelle ⁊ carnibus: ⁊ fimo
cremans extra caſtra: ſicut p̃cepat dñs. Ob-
tulit ⁊ arietẽ i holocauſtũ. Suꝑ cuiꝰ caput
cũ impoſuiſſẽt aaron ⁊ filij eiꝰ manus ſuas i-
molauit eũ: ⁊ fudit ſanguinẽ eius ꝑ circuitũ
altaris. Ipſũq𝔮 arietẽ in fruſta cõcidens. ca-
put eiꝰ ⁊ artꝰ et a adipẽ adoleuit igni: lotis p̃-
us inteſtinis ⁊ pedibus. Totũ q𝔮 ſimul arie-
tem incẽdit ſuꝑ altare eo ꝙ eſſet holocauſtũ
ſuauiſſimi odoris dño. ſicut p̃cepat ei. Ob-
tulitq𝔮 arietẽ ſcđm in ꝯſecratione ſacerdotũ
poſuerũtq𝔮 ſuꝑ caput eiꝰ aaron ⁊ filij eiꝰ ma-
nus ſuas. Quem cum imolaſſet moyſes ſu-
mens de ſanguine eius. tetigit extremuȝ au-
ricule dextre aaron ⁊ pollicẽ manꝰ eiꝰ dextre
ſimiliter ⁊ pedis. Obtulit ⁊ filios aaron. Cũ-
q𝔮 de ſanguine arietis imolati tetigiſſet extre-
mũ auricule ſingulorũ dextre. ⁊ pollices ma-
nus ac dextri pedis: reliquũ fudit ſuꝑ altare
ꝑ circuitũ. Adipẽ ꝟo ⁊ caudã omneq𝔮 pin-
guedinẽ q̃ operit inteſtina: reticulumq𝔮 ieco-
ris ⁊ duos renes cũ adipibꝰ ſuis. ⁊ armo de-
xtro ſepauit. Tollẽs autẽ đ caniſtro azymo-
rum qđ erat corã dño panes abſq𝔮 fermento
⁊ collyridã cõſperſam oleo: laganũq𝔮 poſuit
ſuꝑ adipes ⁊ armũ dextrũ. tradẽs ſimul om-
nia aaron ⁊ filijs eiꝰ. Qui poſtq̃ꝫ leuauerunt
ea corã dño. rurſum ſuſcepta de manibꝰ eoꝝ
adoleuit ſuꝑ altare holocauſti. eo ꝙ cõſecra-
tionis eſſet oblatio in odorẽ ſuauitatis ſacri-
ficij dño. Tulitq𝔮 pectuſculũ eleuãs illud co-
rã dño đ ariete ꝯſecratiõis in ptẽ ſuã: ſicut p̃-
cepat ei dñs. Aſſumẽſq𝔮 vnguẽtum ⁊ ſãgui-
nem qui erat in altari aſpſit ſuꝑ aaron et ve-
ſtimenta eius ⁊ ſuꝑ filios illiꝰ ac veſtes eoruȝ
Cumq𝔮 ſãctificaſſet eos in veſtitu ſuo: p̃cepit
eis dicẽs. Coquite carnes ante fores taber-
naculi ⁊ ibi comedite eas. Panes q̃ꝫ cõſecra-
tionis edite qui poſiti ſunt in caniſtro ſicut
p̃cepit mihi dñs dicẽs. Aarõ ⁊ filij eiꝰ come-
dent eos. Quicq̃d autem reliquuȝ fuerit de
carne ⁊ panibꝰ: ignis abſumet. De oſtio q̃ꝫ
tabernaculi nõ exibitiſ ſeptẽ diebꝰ vſq𝔮 ad diẽ
quo cõplebit̃ tẽpus cõſecrationis vr̃e. Se-
ptẽ eñ diebꝰ finit̃ cõſecratio ſicut in p̃ſentia-
rum factuȝ ẽ. vt ritꝰ ſacrificij cõpleret̃. Die
ac nocte manebitis in tabernaculo obſeruã-
tes cuſtodias dñi ne moriamini. Sic eñ mi-
hi p̃ceptuȝ ẽ. Feceruñtq𝔮 aaron ⁊ filij eiꝰ cun-
cta q̃ locutus ẽ dñs ꝑ manum moyſi. IX
Facto aũt octauo die. vocauit moy-
ſes aaron ⁊ filios eiꝰ ac maiores natu
iſrl̃. dixitq𝔮 ad aaron. Tolle de armẽ-
to vitulum ꝓ pctõ ⁊ arietẽ in holocauſtum
vtrũq𝔮 imaculatũ. ⁊ offer illos coram dño. ⁊
ad filios iſrl̃ loq̃ris. Tollite hyrcuȝ ꝓ pctõ. ⁊
vitulum atq𝔮 agnũ anniculũ ⁊ ſine macula i
holocauſtũ. bouẽ ⁊ arietẽ ꝓ pacificis. ⁊ imo-
late eos corã dño i ſacrificio ſingulorū: ſimi-
lam cõſpſam oleo offerẽtes. Hodie eñ dñs
apparebit vobis. Tulerunt ḡ cuncta q̃ iuſſe-
rat moyſes ad oſtiuȝ tabernaculi vbi cũ oĩs
multitudo aſtaret. ait moyſes. Iſte eſt ſermo
quẽ p̃cepit dñs: facite ⁊ apparebit vob̃ gl̃ia
eiꝰ. Et dixit ad aaron. Accede ad altare: ⁊ i-
mola ꝓ pctõ ſuo. Offer holocauſtuȝ et dep-
care ꝓ te ⁊ ꝓ pplo. Cumq𝔮 mactaueris hoſtiã
ppl̃i: ora ꝓ eis ſicut p̃cepit dñs. Statiq𝔮 aarõ
accedẽs ad altare imolauit vitulũ ꝓ peccato
ſuo. cuiꝰ ſanguinẽ obtulerunt ei filij ſui. In
q̃ tingẽs digituȝ tetigit cornua altaris. ⁊ fu-
dit reſiduũ ad baſim eiꝰ. Adipẽq𝔮 ⁊ renũcu-
los ac reticulũ iecoriſ q̃ ſunt ꝓ pctõ adoleuit
ſuꝑ altare: ſicut p̃cepat dñs moyſi. Carnes
ꝟo ⁊ pellẽ eiꝰ extra caſtra cõbuſſit igni: imo-
lauit ⁊ holocauſti victimã. Obtulerũtq𝔮 ei fi-
lij ſui ſanguinẽ eiꝰ quẽ fudit ꝑ altariſ circuitũ
Ipſam etiã hoſtiã i fruſta cõciſam cũ capite
⁊ mẽbris ſingulis obtulerũt: q̃ oĩa ſuꝑ alta-
re cremauit igni. lotis aqua prius ĩteſtinis ⁊
pedibus. Et pro pctõ ppl̃i offerẽs: mactauit
hyrcũ: expiatoq𝔮 altari fecit holocauſtũ ad-
dens in ſacrificio libamẽta que pit̃er offerũt̃
⁊ adolẽs ea ſuꝑ altare: abſq𝔮 cerimonijs ho-
locauſti matutini. Immolauit ⁊ bouēȝ atq𝔮
arietẽ hoſtias pacificas ppl̃i. Obtuleruntq𝔮
ei filij ſui ſanguineȝ quem fudit ſuꝑ altare in
circuitu: adipẽ aũt bouis ⁊ caudã arietis re-
nunculoſq𝔮 cũ adipibꝰ ſuis ⁊ reticulũ iecoris

poſuerūt ſup pectora. Cūqꝫ cremati eſſent
adipes ſup altare pectora eorū ⁊ armos de-
xtros ſepauit aaron eleuans coram dño: ſicͭ
preceperat moyſes. Et extendens manū ad po
pulum bn̄dixit ei: ſicqꝫ completis hoſtijs ꝓ
pctō et holocauſtis ⁊ pacificis. deſcēdit. In
greſſi autē moyſes et aaron in tabernaculum
teſtimonij ⁊ deinceps egreſſi: bn̄dixerūt po-
pulo. Apparuitqꝫ gloria dñi omī multitudi
ni: ⁊ ecce egreſſus eſt ignis a dño deuorauit
holocauſtū ⁊ adipes qui erāt ſup altare. Qd
cum vidiſſent turbe laudauerunt dn̄m ruen
tes in facies ſuas.
X
Arreptiſqꝫ nadab et abiu filij aaron
thuribulis impoſuerūt ignē ⁊ incēſū
deſup offerentes corā dño ignē alie-
num: qd eis pceptū non erat. Egreſſuſqꝫ ig-
nis a dño deuorauit eos. ⁊ mortui ſunt coraꝫ
dño. Dixitqꝫ moyſes ad aaron. Hoc eſt qd
locutus eſt dominus. Sanctificabor in his
qui appropinquant mihi: ⁊ in conſpectu oīs
populi glorificabor. Quod audiens tacuit
aarō. Vocatis āt myſahele ⁊ eliſaphan. filijſ
oziel patrui aarō ait ad eos. Ite et tollite fra-
tres veſtros de conſpectu ſanctuarij. ⁊ aſpor
tate extra caſtra. Confeſtimqꝫ pergentes tu
lerunt eos ſicut iacebant veſtitos lineis tuni
cis: et eiecerunt foras vt ſibi fuerat impatuꝫ
Locutuſqꝫ eſt moyſes ad aaron ⁊ ad eleazar
et ythamar filios eius. Capita veſtra nolite
nudare. et veſtimenta nolite ſcindere. ne for-
te moriamini. et ſuper omnē cetum oriatur in
dignatio. Fratres veſtri ⁊ omīs domus iſrl
plangant incendiū quod dñs ſuſcitauit: vos
autē non egredimini fores tabernaculi: alio-
quin peribitis. Oleum quippe ſancte vnctio-
nis eſt ſup vos. Qui fecerunt omīa iuxta p̄-
ceptum moyſi. Dixitqꝫ dñs ad aaron. Vinū
et omne qd inebriare pōt non bibetis tu et fi-
lij tui qn̄ intrabitis in tabernaculum teſtimo-
nij ne moriamini. q2 preceptū ſempiter nū ē i
generationes veſtras. et vt habeatis ſcienti-
am diſcernendi inter ſanctum et pphanum.
inter pollutum et mūdū: doceatiſqꝫ filios iſrl
omīa legitima mea que locutus ſuꝫ ad eos p
manū moyſi. Locutuſqꝫ eſt moyſes ad aarō
⁊ ad eleazar et ythamar filios ei9 qui erāt re-
ſidui. Tollite ſacrificiū qd remanſit de obla-
tione dñi: ⁊ comedite illud abſqꝫ fermēto iu-
xta altare. quia ſanctū ſanctorū eſt: comede-
tis aūt in loco ſancto qd datum eſt tibi et fili-
is tuis de oblationib9 dñi. ſicut preceptum ē
mihi. Pectuſculum quoqꝫ qd oblatum eſt ⁊
armū qui ſepatus eſt: edetis in loco mundiſ
ſimo tu ⁊ filij tui ⁊ filie tue tecum. Tibi eñi ac
liberis tuis repoſita ſunt de hoſtijs ſalutari-
bus filiorum iſrl: eo q2 armum ⁊ pectus ⁊ adi
pes qui cremantᷣ in altari: eleuauerunt coraꝫ
dño: ⁊ ptineant ad te ⁊ ad filios tuos lege p-
petua: ſicut p̄cepit dñs. Inter hec hyrcum q
oblatus fuerat pro pctō cum quereret moy-
ſes exuſtum reperit: iratuſqꝫ eſt contra elea
zar ⁊ ythamar ⁊ filios aaron qui remāſerant
ait. Cur nō comediſtis hoſtiam ꝓ peccato i
loco ſancto que ſancta ſanctorum eſt. ⁊ data
vobis vt portetis iniquitatē multitudinis ⁊
rogetis ꝓ ea in conſpectu dñi: p̄ſertim cū de
ſanguine illius nō ſit illatuꝫ intra ſcā ⁊ come-
dere debueratis eam in ſanctuario ſicut p̄ce-
ptum eſt mihi? Reſpondit aaron. Oblata ē
hodie victima ꝓ peccato ⁊ holocauſtum co
ram dño. mihi aūt accidit quod vides. Quo
modo potui comedere eam. aut placere dño
in cerimonijs mēte lugubri? Qd cuꝫ audiſſet
moyſes recepit ſatiſfactionem.
XI
Locutus eſt dñs ad moyſen et aaron
dicēs. Dicite filijs iſrael: Cuſtodite
omīa que ſcripſi vobis vt ſim de9 vr̄
Hec ſunt animalia que comedere debetis de
cūctis animātibus terre. Omē quod habet
diuiſam vngulam ⁊ ruminat in pecorib9 co-
medetis. Quicqd aūt ruminat ⁊ habꝫ vngu
lam ſꝫ nō diuidit eaꝫ: ſicut camelus ⁊ cetera.
non comedetis illud. ⁊ inter imunda reputa-
bitis. Cyrogrillus qui ruminat vngulamqꝫ
nō diuidit. imundus eſt: lepus quoqꝫ nam ⁊
ipſe ruminat ſed vngulaꝫ nō diuidit. ⁊ ſus q
cū vngulā diuidat. nō ruminat: horuꝫ carni-
bus non veſcemini: nec cadauera cōtingetis.
q2 imūda ſunt vobis. Hec etiā ſunt q gignū-
tur in aqs ⁊ veſci licituꝫ ē. Omē qd habꝫ pē
nulas ⁊ ſquamas tā in mari q̄ in fluminibus
⁊ ſtagnis. comedetis. Quicqd aūt pennulas
⁊ ſquamas nō hꝫ eorꝫ q i aqs mouetᷣ ⁊ viuūt
abominabile vob̄ execrandūqꝫ erit. Carnes
eorū nō comedetꝭ. ⁊ morticina vitabitꝭ. Cun-
cta q nō hn̄t pēnulas ⁊ ſquamas in aqs: pol-
luta erūt. Hec ſunt q de auib9 comedere non
debetis ⁊ vitanda ſunt vobis. Aquilā ⁊ gry-
phū ⁊ halyetū ⁊ miluū ac vulturē iux genus
ſuū. ⁊ oē coruini genꝭ in ſilitudinē ſuā ſtru-
tionē ⁊ noctuā ⁊ laruꝫ ⁊ accipitrē iuxta gen9
ſuū: bubonē ⁊ mergulū ⁊ ibin ⁊ cignū ⁊ ono-
crotalū ⁊ porphyrionē. herodionē ⁊ caradri
on iuxta gen9 ſuū vpupā quoqꝫ ⁊ veſpertilio
nem. Oē de volucrib9 qd graditᷣ ſup quatu-
or pedes abominabile erit vob̄. Quicqd aūt
ambulat qdē ſup q̄tuor pedes: ſed hꝫ longio
ra retro crura p que ſalit ſup terrā comedere
debetꝭ. vt ē bruchus in genere ſuo. ⁊ artach9
atqꝫ ophimach9 atqꝫ locuſta. ſinglꝫa iuxta ge
nus ſuū. Quicqd aūt ex volucrib9 quattuor

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tm̄ habet pedes. execrabile erit vobis. ⁊ qui
cūqꝫ morticina eoꝝ tetigerit polluet̄. ⁊ erit
imūdus vſqꝫ ad veſperā. ⁊ ſi neceſſe fuerit vt
portet q̄ppiā horū mortuū. lauabit veſtimen-
ta ſua ⁊ immundus erit vſqꝫ ad occaſum ſolis.
Omē animal qđ habet quidē vngulā ſed nō
diuidit eā nec ruminat imūdū erit. ⁊ quicq̄d
tetigerit illud cōtaminabit̄. Qđ ambulat ſu-
per manus ex cūctis animantibus que ince-
dunt q̄drupedia imūdum erit. Qui tetigerit
morticina eoꝝ. polluet̄ vſqꝫ ad veſperum. ⁊
qui portauerit huiuſcemodi cadauera. laua-
bit veſtimēta ſua ⁊ imūdꝰ erit vſqꝫ ad veſpe-
rum. quia oīa hec imunda ſunt vobis. Hec
quoqꝫ inter polluta reputabunt̄ de his q̄ mo-
uent̄ in terra muſtela ⁊ mus ⁊ crocodilꝰ: ſin-
gula iuxta genus ſuū. migale. cameleon. et
ſtellio ⁊ lacerta. ⁊ talpa. oīa hec imūda ſunt.
Qui tetigerit morticina eorum. imūdus erit
vſqꝫ ad veſperum ⁊ ſup qđ ceciderit quicq̄ꝫ
de morticinis eoꝝ polluet̄. Tam vas lignū
⁊ veſtimentū q̄ꝫ pelles ⁊ cilicia. ⁊ in quocūqꝫ
fit opus. tinget̄ aqua. ⁊ polluta erūt vſqꝫ ad
veſperū. ⁊ ſic poſtea mūdabunt̄. Vas autē
fictile in qđ horū quicq̄ꝫ intro ceciderit pollu-
etur. ⁊ idcirco frangendū eſt. Ois cibꝰ quem
comedetis ſi fuſa fuerit ſup eū aqua imūdus
erit. ⁊ omē liquens qđ bibit̄ de vniuerſo va-
ſe. imūdū erit. Et quicq̄d de morticinis huiꝰ-
cemodi ceciderit ſup illud. imūdum erit ſiue
clibani ſiue ſytropodes deſtruent̄. ⁊ immun-
di erunt. Fontes vo ⁊ ciſterne ⁊ oīs aquarū
cōgregatio. mūda erit. Qui morticina eoꝝ
tetigerit polluet̄. Si ceciderit ſup ſementem
nō polluet eam. Si aūt quiſpiā aqua ſemen-
tem ꝑfuderit ⁊ poſtea morticinis tacta fuerit
illico polluet̄. Si mortuū fuerit animal qđ li-
cet vobis comedere: qui cadauer eius tetige-
rit. imundus erit vſqꝫ ad veſperū. Et qui co-
mederit ex eo quippiam ſiue portauerit. laua-
bit veſtimēta ſua. ⁊ imūdus erit vſqꝫ ad ve-
ſperū. Omē qđ reptat ſup terrā. abominabi-
le erit. nec aſſumet̄ in cibum. Quicq̄d ſup pe-
ctus quadrupes gradit̄. ⁊ multos habet pe-
des ſiue ꝑ humū trahit̄. nō comedetis. quia
abominabile ē. Nolite ꝯtaminare aīas vr̄as
nec tangatis q̄cq̄ꝫ eoꝝ ne imūdi ſitis. Ego ſū
dn̄s deꝰ vr̄. Sci eſtote q̄ꝛ ego ſcūs ſū: ne pol-
luatis aīas vr̄as in omi reptili qđ mouet̄ ſu-
per terrā. Ego em̄ ſū dn̄s q̄ eduxi vos de t̄ra
egypti: vt eēm vob in deū. Sci eritis: q̄ꝛ ego
ſcūs ſū. Iſta ē lex aīantium ac volucrū ⁊ oīs
anime viuentis. que mouetur in aqua ⁊ re-
ptat in terra. vt differentias noueritis mun-
di et immundi. ⁊ ſciatis quid comedere ⁊ re-
ſpuere debeatis. XII

L I Ocutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen dicens
Loquere filijs iſrael. ⁊ dices ad eos.
Mulier ſi ſuſcepto ſemine pepererit
maſculū. imūda erit ſeptē diebꝰ iuxta dies ſe-
parationis mēſtrue. ⁊ die octauo circūcidet̄ i-
fantulꝰ. ipſa vo triginta tribꝰ diebꝰ manebit i
ſanguine purificatōis ſue. Omē ſcm̄ nō tan-
get nec igredietur in ſanctuariū donec ipleant̄
dies purgatiōis ſue. Sin aūt feminā peperit i-
mūda erit duabꝰ hebdomadibꝰ iuxta ritū flu-
xus mēſtrui. ⁊ ſexaginta ſex diebꝰ manebit in
ſanguine purificatiōis ſue. Cūqꝫ expleti fue-
rint dies purificatiōis ſue ꝓ filio ſiue ꝓ filia:
deferet agnū anniculū in holocauſtū ⁊ pullū
colūbe ſiue turturē ꝓ pctō ad oſtiū taberna-
culi teſtimonij. ⁊ tradet ſacerdoti q̄ offeret il-
la corā dn̄o ⁊ orabit ꝓ ea. ⁊ ſic mūdabit̄ ꝓfluuio ſanguinis ſui. Iſta ē lex parientis maſculū
aut feminā. Q ſi nō inuenerit manꝰ eius. nec
potuerit offerre agnū. ſumet duos turtures
vel duos pullos columbarū. vnum in holo-
cauſtū ⁊ alterū ꝓ pctō. Orabitqꝫ ꝓ ea ſacer-
dos. et ſic mundabit̄. XIII

L I Ocutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen et aaron
dicēs. Hō in cuiꝰ cute ⁊ carne ortꝰ fu-
erit diuerſus color ſiue puſtula. aut
q̄ſi lucens q̄ppiā. i. plaga lepre. adducetur ad
aaron ſacerdotē vel ad vnū quēlibet filioꝝ
eius. Qui cū viderit leprā in cute. ⁊ pilos in
albū mutatos colorē. ipſamqꝫ ſpēm lepre hu-
miliorē cute et carne reliq̄: plaga lepre ē. ⁊ ad
arbitriū eiꝰ ſepabit̄. Sin aūt lucis candor fu-
erit i cute. nec humilior carne reliq̄. et pili co-
loris priſtini. recludet eū ſacerdos ſeptē die-
bus et conſiderabit die ſeptimo. Et ſiquidē
lepra vltra nō creuerit nec trāſierit in cute p̄-
ores terminos: rurſum recludet eū ſeptē die-
bus alijs. et die ſeptimo ꝯtemplabit̄. Si ob-
ſcurior fuerit lepra et nō creuerit in cute. mun-
dabit eā. q̄ꝛ ſcabies ē. lauabitqꝫ hō veſtimē-
ta ſua. ⁊ mūdꝰ erit. Q ſi poſtq̄ꝫ a ſacerdote vi-
ſus eſt et redditꝰ mūdicie iterū lepra creuerit
adducet̄ ad eum. et imundicie cōdemnabit̄.
Plaga lepre ſi fuerit in hoīe: adducet̄ ad ſa-
cerdotem. ⁊ videbit eū. Cūqꝫ color albꝰ in cu-
te fuerit. et capilloꝝ mutauerit aſpectū: ip-
ſa quoqꝫ caro viua apparuerit: lepra vetuſtiſ-
ſima iudicabit̄ atqꝫ inolita cuti. Contamina-
bit itaqꝫ eū ſacerdos ⁊ nō recludet. q̄ꝛ perſpi-
cue imūdicie ē. Sin aūt effloruerit diſcurrēs
lepra in cute et operuerit oēm carnē a capite
vſqꝫ ad pedes q̄cq̄d ſub aſpectu oculoꝝ ca-
dit. cōſiderabit eum ſacerdos. et teneri lepra
mūdiſſima iudicabit. eo q̄ oīs in cādorē vſa
ſit. et idcirco hō mūdus erit. Qn̄ vo caro vi-
uens in eo apparuerit. tūc ſacerdotis iudicio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

polluet. ꝛ itra imūdos reputabit. Caro em̄
viua ſi lepra aſpgit: imūda ē. Quod ſi rurſū ver-
ſa fuerit in alborē ꝛ totū hoiem opuerit. cōſi-
derabit eū ſacerdos. ꝛ mūdum eſſe decernet.
Caro aūt ꝛ cutis in q̄ vlcus natū ē ꝛ ſanatū ꝛ i
loco vlceris cicatrix alba appuerit ſiue ſubru-
fa. adducet hō ad ſacerdotē. Qui cū viderit
locū lepre humiliorē carne reliq̄ ꝛ pilos ꝟſos
in cādorē ꝯtaminabit eū. Plaga em̄ lepre or-
ta ē in vlcere. Quod ſi pil⁹ coloris ē pſtini. ꝛ cica-
trix ſubobſcura ꝛ vicina carne non ē hūilior:
recludet eū ſeptē dieb⁹. Et ſiquidē creuerit:
adiudicabit eū lepre: ſin aūt ſteterit i loco ſuo
vlceris ē cicatrix ꝛ hō mūd⁹ erit. Caro aūt et
cutis quā ignis exuſſerit. ꝛ ſanatā albā ſiue
rufam habuerit cicatricē: cōſiderabit eam ſa-
cerdos. Et ecce ſi ꝟſa ē in alborē. ꝛ loc⁹ ei⁹ re-
liq̄ cute ē hūilior: ꝯtaminabit eū. q2 plaga le-
pre in cicatrice orta ē. Quod ſi pilorꝫ color nō fue-
rit imutat⁹: nec hūilior plaga carne reliq̄ ꝛ ip-
ſa lepre ſpēs fuerit ſubobſcura. recludet euꝫ
ſeptē dieb⁹. et die ſeptimo contemplabit. Si
creuerit in cute lepra cōtaminabit euꝫ: ſin au-
tem in loco ſuo candor ſteterit nō ſatis clar⁹
plaga cōbuſtionis ē. ꝛ idcirco mundabitur.
q2 cicatrix eſt cōbuſture. Vir ſiue mulier in
cui⁹ capite vel barba germinauerit lepra vi-
debit eos ſacerdos. Et ſiquidē humilior fu-
it loc⁹ carne reliq̄. et capillus flau⁹. ſolitoqꝫ
ſubtilior. contaminabit eos. q2 lepra capitis
ac barbe eſt. Sin autēꝫ viderit locum macu-
le equalē vicine carni et capilluꝫ nigrum. re-
cludet eos ſeptē dieb⁹ ꝛ die ſeptimo intuebit.
Si non creuerit macula vel capill⁹ ſui colo-
ris eſt. ꝛ locus plage carni reliq̄ eq̄lis: radet
hō abſqꝫ loco macule: ꝛ recludet ſeptē dieb⁹
alijs. Si die ſeptimo viſa fuerit ſtetiſſe plaga
in loco ſuo. nec humilior carne reliq̄ munda-
bit eum. lotiſqꝫ veſtib⁹ ſuis. mūd⁹ erit. Sin
aūt poſt emundationē rurſus creuerit macu-
la in cute: nō queret ampli⁹ vtrꝫ capill⁹ in fla-
uum colorē ſit conmutat⁹: q2 aperte imūd⁹ ē.
Porro ſi ſteterit macula et capilli nigri fue-
rit nouerit hoiēꝫ ſanatū eē. ꝛ ꝯfident eū pnū-
ciet mundū. Vir ſiue mulier in cui⁹ cute can-
dor apparuerit. intuebit eos ſacerdos. Si de-
prehēderit ſubobſcurum alborem lucere i cu-
te ſciat non eſſe leprā. ſed maculā coloris can-
didi ꝛ hoiem mūdū. Vir de cui⁹ capite capil-
li fluunt. caluus et mund⁹ eſt. Et ſi a fronte
ceciderint pili: recaluaſter ꝛ mūdus eſt. Sin
aūt in caluitio ſiue in recaluitione albus vel
rufus color fuerit exort⁹. ꝛ hoc ſacerdos vi-
derit: cōdemnabit eū haud dubie lepre q̄ or-
ta eſt in caluitio. Quicūqꝫ ḡ maculat⁹ fuerit
lepra ꝛ ſepat⁹ ē ad arbitriū ſacerdotis habe-
bit veſtimenta diſſuta. caput nudū. os veſte
contectum. cōtaminatū ac ſordiduꝫ ſe clama-
bit. Omni tpe q̄ lepſus ē ꝛ imūd⁹. ſol⁹ habita-
bit extra caſtra. Veſtis lanea ſiue linea q̄ leprā
habuerit in ſtamine atqꝫ ſubtegmine. aut cer-
te pellis. vł q̄cq̄d ex pelle ꝯfectū ē: ſi alba vel
rufa macła fuerit infecta lepra reputabit oſ-
tendetqꝫ ſacerdoti. Qui ꝯſideratā recludet
ſeptē dieb⁹ ꝛ die ſeptīo rurſus aſpiciēs. ſi de-
prehenderit creuiſſe. lepra pſeuerās ē: pollu-
tum iudicabit veſtimētū et oīe in q̄ fuerit i-
uenta. ꝛ idcirco cōburet flammis. Quod ſi eam
viderit non creuiſſe. precipiet et lauabunt id
in quo lepra eſt: recludetqꝫ illud ſeptem die-
bus alijs. Et cum viderit faciem quidem pri-
ſtinam nō reuerſam. nec tn̄ creuiſſe leprā imū-
dum iudicabit et igne comburet: eo qꝫ infu-
ſa ſit in ſupficie veſtimenti vel per totū lepra.
Sin autē obſcurior fuerit locus lepre poſtqꝫ
veſtis eſt lota abrumpet eum ꝛ a ſolido diui-
det. Quod ſi vltra apparuerit in his locis que p̄-
us imaculata erāt lepra volatilis ꝛ vaga de-
bet igne cōburi. Si ceſſauerit. lauabit aqua
que pura ſunt ſecundo ꝛ munda erunt. Iſta
eſt lex lepre veſtimenti lanei ꝛ linei ſtaminis
atqꝫ ſubtegminis. omniſqꝫ ſupellectilis pel-
licee: quomodo mūdari debeat vel contami-
nari.

XIIII

Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen dicens
Hic eſt ritus leproſi quando mundā-
dus eſt. Adducetur ad ſacerdotem.
Qui egreſſus de caſtris cū inuenerit lepram
eſſe mundatam. precipiet ei qui purificat: vt
offerat duos paſſeres viuos pro ſe quos ve-
ſci licitum eſt. ꝛ lignum cedrinuꝫ vermiculū-
qꝫ ꝛ hyſopum. Et vnum ex paſſeribus imo-
lari iubebit in vaſe fictili ſup aquas viuētes.
aliū aūt viuū cū ligno cedrino et cocco et hy-
ſopo tinget in ſanguine paſſeris imolati. quo
aſperget illuꝫ q̄ mundādus eſt ſepties vt iure
purget. ꝛ dimittet paſſerem viuū vt in agrū
auolet. Cunqꝫ lauerit homo veſtimenta ſua
radet oēs pilos corporis ꝛ lauabitur aqua
purificatuſqꝫ ingredieē caſtra. ita dumtaxat
vt maneat extra tabernaculū ſuuꝫ ſeptē die-
bus ꝛ die ſeptima radet capillos capitis: bar-
bamqꝫ ꝛ ſupcilia. ac toti⁹ corporis pilos. Et
lotis rurſum veſtibus et corpore. die octauo
ſumet duos agnos immaculatos. et ouē an-
niculam abſqꝫ macula. ꝛ tres decimas ſimi-
le in ſacrificium que conſperſa ſit oleo. ꝛ ſeor-
ſum olei ſextarium. Cunqꝫ ſacerdos purifi-
cās hoiēꝫ ſtatuerit eū. ꝛ hec oīa corāꝫ dn̄o in
oſtio tabernaculi teſtimonij tollet agnū ꝛ of-
feret eū ꝓ delicto. oleiqꝫ ſextariū. Et oblatis
añ dn̄m oīb⁹. imolabit agnū vbi ſolet imola-

ri hoſtia ꝓ pctō. ⁊ holocauſtuꝫ. i. i loco ſctō.
Sicut eĩ ꝓ pctō ita ⁊ ꝓ delicto ad ſacerdo/
tem ptinet hoſtia. Scā ſcōꝝ ē. Aſſumeſqꝫ ſa,
cerdos de ſanguine hoſtie que imolata eſt ꝓ
delicto. ponet ſup extremuꝫ auricule dextre
eiꝰ q̄ mūdaꝛ. ⁊ ſup pollices manꝰ dextre ⁊ pe,
dis. ⁊ de olei ſextario mittet in manū ſuaꝫ ſi=
niſtrā tigetqꝫ digitū dextrū in eo ⁊ aſpget co
ram dn̄o ſepties. Qđ autē reliquū ē olei in le=
ua manu. fundet ſup extremuꝫ auricule dex/
tre eiꝰ q̄ mundaꝛ. ⁊ ſup pollices manus ac pe,
dis dextri. ⁊ ſup ſanguinē q̄ effuſus eſt ꝓ de=
licto: ⁊ ſup caput eiꝰ. Rogabitqꝫ ꝓ eo coram
dn̄o. ⁊ faciet ſacrificiū ꝓ pctō. Tūc imolabit
holocauſtū. ⁊ ponet illud in altari cū libamē
tis ſuis. ⁊ hō rite mundabiꝛ. Qꝫ ſi paup eſt ⁊
nō pōt manꝰ eiꝰ inuenire q̄ dicta ſunt. ꝓ deli/
cto aſſumet agnū ad oblationeꝫ vt roget pro
eo ſacerdos. decimāqꝫ ptem ſimile conſperſe
oleo in ſacrificiū. ⁊ olei ſextariū: duoſqꝫ turtu,
res ſiue duos pullos colūbe. quorum vnꝰ ſit
ꝓ pctō. ⁊ alter in holocauſtū. offeretqꝫ ea die
octauo purificationis ſue ſacerdoti ad oſtiuꝫ
tabernaculi teſtimonij corā dn̄o. Qui ſuſcipi,
ens agnū ꝓ delicto ⁊ ſextariū olei. leuabit ſi=
mul: imolatoqꝫ agno: de ſanguine eiꝰ ponet
ſup extremū auricule dextre eiꝰ qui mundaꝛ
⁊ ſup pollices manꝰ eiꝰ ac pedis dextri. Olei
xͦo ptem mittet in manū ſuā ſiniſtrā in q̄ tin=
gens digitū dextre manus aſpget ſepties cō
tra dn̄m. tangetqꝫ extremum dextre auricule
illiꝰ qui mundaꝛ ⁊ pollices manus ac pedis
dextri: in loco ſanguinis q̄ effuſus ē pro deli=
cto. Reliquā autē ptez olei q̄ ē in ſiniſtra ma/
nu. mittet ſup caput purificati vt placet ꝓ eo
dn̄m ⁊ turturē ſiue pullū colūbe offeret. vnū
ꝓ delicto. ⁊ alterum in holocauſtum cū liba=
mentis ſuis. Hoc eſt ſacrificiuꝫ leproſi q̄ ha=
bere non pōt oīa in emundationē ſui. Locu=
tuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen et aaron dicēs. Cūqꝫ
ingreſſi fueritis terrā chanaan. quaꝫ ego da=
bo vobis in poſſeſſionē ſi fuerit plaga lepre in
edibus. ibit cuiꝰ eſt domꝰ nuncians ſacerdoti
⁊ dicet. Quaſi plaga lepre videꝛ mihi eſſe in
domo mea. At ille p̄cipiet vt efferanꝛ vniuer,
ſa de domo priuſqꝫ ingrediaꝛ eam et videat
vtrum leproſa ſit. ne imunda fiant oīa q̄ in
domo ſunt. Intrabit poſtea vt conſideret le=
pram domꝰ ⁊ cum viderit in parietibus illiꝰ
q̄ſi valliculas pallore ſiue rubore deformes.
⁊ humiliores ſupficie reliqua. egrediez oſtiū
domus: ⁊ ſtatim claudet illam ſeptem diebꝰ
reuerſuſqꝫ die ſeptimo cōſiderabit eam. Si i,
uenerit creuiſſe lepram. iubebit erui lapides
in q̄bus lepra ē. ⁊ p̄ijci eos extra ciuitateꝫ in
locum imundum. domum aūt ipſam radi in=
triſecus p circūitū ⁊ ſpargi puluerem raſu=
re extra vrbem in locum imundum: lapideſ=
qꝫ alios reponi pro his qui ablati fuerant. et
luto alio liniri domum. Sin autē poſtqꝫ eru/
ti ſunt lapides ⁊ puluis elatus ⁊ alia terra li,
ta. ingreſſus ſacerdos viderit reuerſaꝫ leprā
⁊ parietes reſperſos maculis: lepra eſt perſe/
uerans ⁊ imunda domꝰ. Quā ſtatim deſtru=
ent ⁊ lapides eius ac ligna atqꝫ vniuerſū pul,
uerem proijcient extra oppidū in locum imun
dum. Qui intrauerit domum quando clau/
ſa eſt imundus erit vſqꝫ ad veſperum: et qui
dormierit in ea et comederit quippiam laua=
bit veſtimenta ſua. Qꝫ ſi introiens ſacerdos
viderit lepraꝫ nō creuiſſe in domo poſtqꝫ de=
nuo lita fuerit. purificabit eam reddita ſanita
te. ⁊ in purificatione eiꝰ ſumet duos paſſeres
lignūqꝫ cedrinum et vermiculum atqꝫ hyſo=
pum ⁊ imolato vno paſſere in vaſe fictili ſup
aquas viuas. tollet lignum cedrinum ⁊ hyſo
pum ⁊ coccū ⁊ paſſerē viuū. ⁊ tinget oīa in
ſanguine paſſeris imolati. atqꝫ in aq̄s viuen=
tibus ⁊ aſperget domū ſepties purificabitqꝫ
eā tam in ſanguine paſſeris q̄ꝫ in aq̄s viuēti/
bus. ⁊ in paſſere viuo lignoqꝫ cedrino ⁊ hy=
ſopo atqꝫ vermiculo. Cūqꝫ dimiſerit paſſerē
auolare in agrū libere: orabit ꝓ domo et iure
mūdabiꝛ. Iſta ē lex oīs lepre ⁊ pcuſſure. le=
pre veſtiū ⁊ domorū. cicatricꝫ ⁊ erūpētiū pa=
pularuꝫ: lucētis macule et in varias ſpecies
coloribꝰ imutatis: vt poſſit ſcire q̄ tpe mūdū
quid vel imundum ſit. XV

I Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen et aarō
dicens. Loquimini filijs iſrl̄: ⁊ dicite
eis. Vir qui patiꝛ fluxū ſeminis: im=
mundus erit: ⁊ tunc iudicabiꝛ huic vitio ſub
iacere: cū p ſingula momēta adheſerit carni
eius atqꝫ concreuerit fedus humor. Oē ſtra=
tum in quo dormierit imundum erit ⁊ vbicū
qꝫ ſederit. Si quis hoīm tetigerit lectū eiꝰ. la
uabit veſtimēta ſua ⁊ ipſe lotus aq̄. imundus
erit vſqꝫ ad veſperū. Si ſederit vbi ille ſede=
rat ⁊ ipſe lauabit veſtimenta ſua. ⁊ lotꝰ aqua
imundus erit vſqꝫ ad veſperū. Qui tetigerit
carnē eiꝰ. lauabit veſtimenta ſua. ⁊ ipſe lotus
aqua imundus erit vſqꝫ ad veſperū. Si ſali=
uam huiuſcemodi homo iecerit ſup euꝫ imū=
dus eſt. lauabit veſtimēta ſua. et lotus aqua
immuudus erit vſqꝫ ad veſperum. Sagma
ſuper quod ſederit immundum erit. et quic/
quid ſub eo fuerit qui fluxum ſeminis patiꝛ.
pollutum erit vſqꝫ ad veſperum. Qui porta=
uerit horum aliquid. lauabit veſtimenta ſua
⁊ ipſe lotꝰ aqua imundus erit vſqꝫ ad veſpe=
rum. Oīs quem tetigerit qui talis ē nō lotiſ
ante manibus. lauabit veſtimenta ſua. ⁊ lotꝰ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

aqua imūdus erit vſqȝ ad veſpeꝝ. Vas ficti
le qꝺ tetigerit ꝯfringet̃. vas aūt ligneū laua
bit̃ aqua. Si ſanatus fuerit q̄ huiuſcemodi
ſuſtinet paſſionē numerabit ſeptem dies pꝰ
emundationē ſui. et lotis veſtibꝰ et toto cor/
pore in aquis viuētibus erit mundus. Die
autē octauo ſumet duos turtures aut duos
pullos columbe. ⁊ veniet in cōſpectu dn̄i ad
oſtiū tabernaculi teſtimonij. dabitqȝ eos ſa=
cerdoti. Qui faciet vnū ꝓ peccato ⁊ alteruȝ
in holocauſtuȝ: rogabitqȝ ꝓ eo coraȝ dn̄o vt
emūdet̃ a fluxu ſeminis ſui. Vir de q̄ egredi
etur ſemen coitus. lauabit aqua om̄e corpuſ
ſuum. ⁊ imundus erit vſqȝ ad veſperū. Ve=
ſtem ⁊ pellē quā habuerit: lauabit aqua et i=
mūda erit vſqȝ ad veſperuȝ. Mulier cum q̄
coierit lauabit̃ aqua ⁊ imūda erit vſqȝ ad ve
ſpeꝝ. Mulier q̄ redeunte mēſe patit̃ fluxuȝ
ſanguinis: ſeptē diebꝰ ſepabit̃. Om̄is qui te
tigerit eā imundus erit vſqȝ ad veſpeꝝ. ⁊ lo
cus in q̄ dormierit vel ſederit diebus ſepara
tionis ſue. pollueт̃. Qui tetigerit lectum ſuū
lauabit veſtimēta ſua. et ipſe lotꝰ aqua imū/
dus erit vſqȝ ad veſpeꝝ. Om̄e vas ſup qꝺ il
la ſederit. quiſqȝ attigerit: lauabit veſtimen/
ta ſua. ⁊ ipſe lotꝰ aqua pollutus erit vſqȝ ad
veſpeꝝ. Si coierit cum ea vir tp̄e ſanguinis
menſtrualis imundus erit ſeptem diebus. et
om̄e ſtratū in q̄ dormierit. pollueт̃. Mulier
q̄ patit̃ multis diebus fluxum ſanguinis nō
in tp̄e menſtruali vel que poſt menſtruū ſan=
guinē fluere non ceſſat: q̄diu ſubiacet huic
paſſioni. imūda erit quaſi ſit in tp̄e mēſtruo
Om̄e ſtratū in q̄ dormierit ⁊ vas in q̄ ſederit
pollutum erit. Quicunqȝ tetigerit eam. laua
bit veſtimēta ſua. ⁊ ipſe lotꝰ aqua imūdꝰ erit
vſqȝ ad veſpeꝝ. Si ſteterit ſanguis ⁊ fluere
ceſſauerit: numerabit ſeptē dies purificatio/
nis ſue. ⁊ die octauo offeret ꝓ ſe ſacerdoti du
os turtures aut duos pullos columbarum
ad oſtium tabernaculi teſtimonij: qui vnum
faciet ꝓ pctō et alterū in holocauſtum: roga/
bitqȝ ꝓ ea coram dn̄o. et pro fluxu imūdicie
eius. Docebitis ergo filios iſrl̃ vt caueāt i/
mundicias ⁊ non moriātur in ſordibus ſuis
cum polluerint tabernaculuȝ meum. qꝺ ē in
ter eos. Iſta ē lex eiꝰ qui patit̃ fluxū ſeminis
⁊ q̄ polluit̃ coitu. ⁊ q̄ menſtruis tp̄ibus ſepa
tur. vel q̄ iugi fluit ſanguine. et hominis qui
dormierit cum ea.

XVI

Locutuſqȝ eſt dn̄s ad moyſen pꝰ mor
tem duorū filiorum aaron: quādo of
ferentes ignem alienuȝ interfecti ſūt
Et p̄cepit ei dicēs. Loquere ad aaron fratrē
tuum ne om̄i tp̄e ingrediat̃ ſanctuarium:
quod eſt intra velum corā ꝓpiciatorio q̄ te/
git̃ arca vt non moriat̃. q: in nube apparebo
ſup oraculū: niſi hec an̄ fecerit. Vitulū ꝓ pec
cato offeret ⁊ arietē in holocauſtuȝ. Tunica
linea veſtiet̃: feminalibꝰ lineis verēda celabit
Accinget̃ zona linea: cydarim lineam impo=
net capiti. Hec eñ veſtimēta ſunt ſancta. qui
bus cunctis. cū lotꝰ fuerit induet̃. Suſcipiet
qȝ ab vniuerſa multitudine filiorū iſrl̃ duos
hircos ꝓ pctō ⁊ vnum arietē in holocauſtū
Cūqȝ obtulerit vitulum ⁊ orauerit ꝓ ſe et ꝓ
domo ſua. duos hircos ſtare faciet corā dn̄o
in oſtio tabernaculi teſtimonij: mittēſqȝ ſup
vtrūqȝ ſortē. vnā dn̄o. ⁊ alterā capro emiſſa=
rio. cuiꝰ exierit ſors dn̄o. offeret illū pro pec=
cato: cuiꝰ aūt in caprū emiſſarium. ſtatuet eū
viuum corā dn̄o vt fundat p̄ces ſuper euȝ et
emittat eū in ſolitudinē. His rite celebrat' of=
feret vitulū. ⁊ rogans ꝓ ſe ⁊ ꝓ domo ſua. im=
molabit eū. Aſſūptoqȝ thuribulo qꝺ de pru=
nis altaris impleuerit. ⁊ hauriēs manu com
poſitū thimiama in incēſum. vltra veluȝ in/
trabit in ſancta vt poſitis ſup ignē aromati=
bus nebula eorum ⁊ vapor opiat oraculum
qꝺ ē ſupra teſtimoniū. ⁊ nō moriat̃ Tolle tqȝ
de ſanguine vituli. ⁊ aſpget digito ſepties cō
tra ꝓpitiatoriū ad orientē. Cūqȝ mactauerit
hircū ꝓ pctō pp̄li. inferet ſanguinē eiꝰ itra ve=
lum ſicut p̄ceptū eſt de ſanguine vituli. vt aſ
pergat e regione oraculi: ⁊ expiet ſanctuariū
ab imundiтijs filiorū iſrl̃. ⁊ a p̄uaricationibꝰ
eorū. cunctiſqȝ peccatis. Iuxta hunc ritū fa
ciet tabernaculo teſtimonij qꝺ fixū ē īter eos
in medio ſordiū habitationis eorū. Nullꝰ ho
minum ſit in tabernaculo qn̄ pōtifex ſanctu=
ariuȝ ingredit̃ vt roget ꝓ ſe ⁊ ꝓ domo ſua et
ꝓ vniūſo cetu iſrl̃. donec egrediat̃ tabnacu/
lū. Cū āt exierit ad altare qꝺ corā dn̄o ē oret
ꝓ ſe: ⁊ ſumptū ſanguinē vituli atqȝ hirci fun
dat ſup cornua eiꝰ ꝑ gyrum. aſpgenſqȝ digi/
to ſepties. expiet ⁊ ſanctificet illud ab imūdi
cijs filioruȝ iſrl̃. Poſtq̄ȝ emūdauerit ſanctua
rium ⁊ tabernaculuȝ ⁊ altare. tūc offerat hir=
cum viuentem. ⁊ poſita vtraqȝ manu ſup ca
put eiꝰ. cōfiteat̃ oēs iniq̄tates filiorum iſrael
⁊ vniūſa delicta atqȝ pctā eoruȝ q̄ imprecans
capiti eiꝰ emittet illū ꝑ hoīeȝ paratū in deſtū
Cumqȝ portauerit hircus oēs iniquitates eo
rum in terrā ſolitariā. et dimiſſus fuerit in de
ſerto. reuertet̃ in tabernaculuȝ teſtimonij. et
depoſitis veſtibꝰ quibꝰ p̄us indutꝰ erat cum
intraret ſanctuariū. relictiſqȝ ibi. lauabit car
nem ſuā in loco ſancto. induet̃qȝ veſtibꝰ ſuis
Et poſtq̄ȝ egreſſus obtulerit holocauſtū ſuū
ac plebis. rogabit tā ꝓ ſe q̄ȝ ꝓ pp̄lo. ⁊ adipem
qui oblatꝰ ē ꝓ pctis. adolebit ſup altare. Il=
le vero qui dimiſerit caprum emiſſariuȝ. laua=

biſt veſtimenta ſua ⁊ corpꝰ aq̄. ⁊ ſic ingredieť
in caſtra Uitulū autē ⁊ hyrcū q̄ ꝓ pctō fuerāt
imolati. ⁊ quorū ſanguis illatꝰ ē in ſanctua-
riū vt expiatio cōpleret. aſportabit foras ca-
ſtra. ⁊ cōburent igni tā pelles q̄ carnes eorū
ac fimū. ⁊ q̄cūq; combuſſerit ea. lauabit veſ-
timēta ſua ⁊ carnē aq̄. ⁊ ſic ingredieť caſtra.
Eritq; vob̄ h̄ legitimū ſempit̄nū. Menſe autē
ſeptimo. decima die mēſis. affligetis animas
veſtras nullūq; opus facietis ſiue indigena
ſiue aduena q̄ peregrinať inter vos. In hac
die expiatio erit veſtri atq; mundatio ab om-
nibꝰ peccatis veſtris. corā dn̄o mūdabimini
Sabbatū eñ requietiōis eſt. ⁊ affligetis aias
vr̄as religiōe ꝑpetua. Expiabit autē ſacerdos
q̄ vnctꝰ fuerit ⁊ cuiꝰ manꝰ initiate ſunt vt ſa-
cerdotio fungať ꝓ p̄re ſuo. Indueťq; ſtola
linea ⁊ veſtibꝰ ſanctis ⁊ expiabit ſanctuariū ⁊
tabernaculum teſtimonij atq; altare ſacerdo-
tes quoq; ⁊ vniuerſū pp̄lm. Eritq; hoc vob̄
legitimū ſempiternū: vt orētis ꝓ filijs iſrael.
⁊ ꝓ cūctis peccatis eorū ſemel in anno Fecit
igiť ſicut p̄ceperat dn̄s moyſi. XVII

Et locutus eſt dn̄s ad moyſen dicēs
Loquere aaron ⁊ filijs eius ⁊ cunctis
filijs iſrael: dicens ad eos. Iſte ē ſer-
mo quē mandauit dn̄s dicēs. Homo quilibet
de domo iſrael ſi occiderit bouē aut ouē ſiue
capram in caſtris vel extra caſtra. ⁊ nō obtu-
lerit ad oſtiū tabernaculi oblationē dn̄o: ſan-
guinis reus erit. Quaſi ſi ſanguinē fuderit
ſic peribit de medio pp̄li ſui. Ideo ſacerdoti of-
ferre debent filij iſrael hoſtias ſuas q̄s occi-
dunt in agro vt ſanctificenť dn̄o añ hoſtium
tabernaculi teſtimonij. ⁊ imolēt eas hoſtias
pacificas dn̄o. Funditq; ſacerdos ſangui-
nem ſup altare dn̄i ad oſtium tabernaculi te-
ſtimonij ⁊ adolebit adipem in odorem ſuaui-
tatis dn̄o. ⁊ nequaq̄ vltra imolabunt hoſti-
as ſuas demonibus cū quibus fornicati ſūt.
Legitimū ſempiternum erit illis et poſteris
eorum. Et ad ipſos dices. Homo d̄ filijs iſrl̄
⁊ de aduenis q̄ ꝑegrinanť apud vos q̄ obtu-
lerit holocauſtū ſiue victimā. ⁊ ad oſtiū ta-
bernaculi teſtimonij nō adduxerit eā vt of-
ferat dn̄o. interibit d̄ pp̄lo ſuo. Homo q̄libet
de domo iſrael ⁊ de aduenis qui ꝑegrinanť
inter vos ſi comederit ſanguinē. obfirmabo
faciē meam cōtra animā illiꝰ. ⁊ diſꝑdā eā de
pp̄lo ſuo. q2 aīa carnis in ſanguine eſt ⁊ ego
dedi illum vobis. vt ſup altare in eo expietis
ꝓ animabus vr̄is. ⁊ ſanguis ꝓ anime piacu-
lo ſit. Idcirco dixi filijs iſrael. Omnis aīa ex
vob̄ nō comedet ſanguinē. nec ex aduenis q̄
ꝑegrinanť apud vos. Hō quicunq; de filijs
iſrl̄ ⁊ de aduenis q̄ ꝑegrinanť apd̄ vos: ſi ve-
natione atq; aucupio cepit feram vl̄ auē qui-
bus veſci licitum eſt. fundat ſanguinē eius
⁊ operiat illū terra. Aīa eñ oīs carnis in ſan-
guine eſt. Un̄ dixi filijs iſrl̄. Sanguinē vniu-
ſe carnis nō comedetis. q2 aīa carnis in ſan-
guine eſt. et q̄cunq; comederit illū. interibit
Aīa que comederit morticinū vel captum a
beſtia. tam de indigenis q̄ de aduenis laua-
bit veſtimēta ſua ⁊ ſemetipſum aqua ⁊ cōta-
minatus erit vſq; ad veſperū. ⁊ h̄ ordine mū-
dus fiet. Q̄ ſi nō lauerit veſtimēta ſua vl̄ cor-
pus. portabit iniquitatem ſuam. XVIII

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen dicens
Loquere filijs iſrael ⁊ dices ad eos
Ego ſum dn̄s deꝰ vr̄. Iuxta conſue-
tudinē terre egypti in q̄ habitaſtis nō facie-
tis ⁊ iuxta morē regionis chanaan ad quā
ego introducturꝰ ſum vos. nō agetis. nec in
legitimis eorū ambulabitis. Facietis iudicia
mea ⁊ p̄cepta mea ſeruabitis. ⁊ ambulabitis
in eis. Ego dn̄s deꝰ veſter. Cuſtodite leges
meas atq; iudicia: q̄ faciens hō viuet in eis.
Ego dn̄s deꝰ vr̄. Oīs hō ad ꝓximā ſanguis
ſui nō accedet vt reuelet turpitudinē eiꝰ ego
dn̄s Turpitudinē p̄ris tui ⁊ turpitudinē ma-
tris tue nō diſcoopies. Mať tua ē. nō reue-
labis turpitudinē eiꝰ. Turpitudinē vxoris
patris tui nō diſcoopies. Turpitudo eñ pa-
tris tui eſt. Turpitudinē ſororis tue ex p̄re ſi-
ue ex m̄re que domi vel foris genita eſt. non
reuelabis. Turpitudinē filie filij tui vel nep-
tis ex filia non reuelabis q2 turpitudo tua ē.
Turpitudinē filie vxoris p̄ris tui quā peperit
patri tuo ⁊ eſt ſoror tua. non reuelabis. Tur-
pitudinem ſororis p̄ris tui nō diſcoopies: q2
caro ē p̄ris tui. Turpitudinē ſororis matris
tue non reuelabis: eo q̄ caro ſit matris tue.
Turpitudinē patrui tui non reuelabis: nec
accedes ad vxorē eius que tibi affinitate cō-
iungiť. Turpitudinē nurus tue non reuela-
bis: q2 vxor filij tui eſt: nec diſcooperies ig-
nominiam eius. Et vxorem fratris ſui nullꝰ
accipiat. Turpitudinē vxoris fratris tui nō
reuelabis: q2 turpitudo fratris tui eſt. Tur-
pitudinem vxoris tue ⁊ filie eius non reuela-
bis. Filiam filij eiꝰ ⁊ filiā filie illiꝰ non ſumes
vt reueles ignominiam eius: q2 caro illiꝰ ſūt
⁊ talis coitus inceſtus eſt. Sororem vxoris
tue in pelicatum illius nō accipies: nec reue-
labis turpitudinē eius adhuc illa viuente.
Ad mulierē que patiť mēſtrua non accedes.
nec reuelabis feditatē eius. Cum vxore ꝓxi-
mi tui nō coibis: nec ſeminis cōmixtione ma-
culaberis. De ſemie tuo nō dabis vt ꝯſecreť
idolo moloch: nec pollues nomē dei tui Ego
dominus. Cum maſculo non commiſcearis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

coitu feminco. q² abominatio eſt. Cum omni
pecore non coibis. nec maculaberis cum eo:
Mulier nõ ſuccũbet iumẽto nec miſcebit᷑ ei.
quia ſcelus eſt. Nec polluamini in omnibus
his quib⁹ cõtaminate ſunt vniuerſe gentes:
quas ego eijciã ante cõſpectuȝ veſtrũ. et qui-
bus polluta eſt terra cui⁹ ego ſcelera viſitabo
vt euomat habitatores ſuos. Cuſtodite legi-
tima mea atq̃ iudicia: vt nõ faciat ex omĩb⁹
abominationibus iſtis: tam indigena q̃ co-
lonus qui ꝑegrinat᷑ apud vos. Omẽs enim
execrationes iſtas fecerũt accole terre qui fu-
erunt ante vos ⁊ polluerũt eã. Cauete ḡ ne et
vos ſimiliter euomat cũ paria feceritis ſicut
euomuit gentẽ que fuit ante vos. Omĩs ani-
ma que fecerit de abominationibus his q̄p-
piam ꝑibit de medio ꝑpl̃i ſui. Cuſtodite man-
data mea. Nolite facere que fecerũt hi q̃ fue-
rũt ante vos. ⁊ ne polluamini in eis. Ego do-
minus deus veſter. XIX

Locutus eſt dñs ad moyſen dicens:
Loquere ad omẽm cetum filiorũ iſrl̃
⁊ dices ad eos. Sancti eſtote: q² ego
ſanct⁹ ſum dñs de⁹ veſter. Unuſquiſq̃ p̄rem
ſuum ⁊ matrẽ ſuã timeat. Sabbata mea cu-
ſtodite. Ego dñs de⁹ veſter. Nolite conuerti
ad idola: nec deos ꝯflatiles facietis vobis
Ego dñs deus veſter. Si imolaueritis hoſti-
am pacificoruȝ dño vt ſit placabilis: eo die q̃
fuerit imolata comedet᷑ eã. ⁊ die altero. Quic-
quid aũt reſiduũ fuerit in diẽ tertiũ igne con-
buretis. Si quis poſt biduum comederit ex
ea ꝓphanus erit ⁊ impietatis reus. portabit
q̃ iniquitatẽ ſuã: quia ſanctuȝ dñi polluit. et
ꝑibit anima illius de ꝑpl̃o ſuo. Cũq̃ meſſuer᷑
ſegetes terre tue nõ tondebis vſq̃ ad ſolũ ſu-
ꝑficiem terre. nec remanentes ſpicas colliges
neq̃ in vinea tua racemos et grana deciden-
tia cõgregabis ſed paupibus ⁊ peregrinis
carpenda dimittes. Ego dñs de⁹ veſter. Nõ
facietis furtum. nõ mentiemini. nec decipiet
vnuſquiſq̃ ꝓximũ ſuum. Nõ ꝑiurabis i no-
mine meo. nec pollues nomẽ dei tui. Ego do-
minus. Nõ facies calũniã ꝓximo tuo nec vi
opprimes eũ. Nõ morabit᷑ opus mercẽnarij
tui apud te vſq̃ mane. Nõ maledices ſurdo.
nec corã ceco pones offendiculum. ſed timeb᷑
dñm deũ tuum. q² ego ſum dñs. Non facies
qđ iniquũ eſt. nec iniuſte iudicab᷑. Nõ conſi-
deres ꝑſonã pauꝑis: nec honores vultũ potẽ-
tis. Juſte iudica ꝓximo tuo. Nõ eris crimi-
nator nec ſuſurro in ꝑpl̃is. Non ſtabis contra
ſanguinẽ ꝓximi tui. Ego dñs. Nõ oder᷑ fra-
trem tuũ in corde tuo. ſȝ publice argue eũ ne
habeas ſup illo pctm̃. Nõ q̃ras vltioneȝ. nec
memor eris iniurie ciuiũ tuoꝝ. Diliges amicũ
tuũ ſicut teipſũ. Ego dñs. Leges meas cuſto-
dite. Jumẽta tua nõ facies coire cũ alteri⁹ ge-
neris aĩantib⁹. Agrũ tuũ nõ ſeres diuſo ſemĩe.
Veſtẽ que ex duob⁹ texta ẽ. nõ indueris. Hõ
ſi dormierit cũ muliere coitu ſeminis que ſit
ancilla etiã nobilis. ⁊ tñ p̄cio nõ redẽpta nec
libertate donata. vapulabunt ambo ⁊ nõ mo-
rient᷑. quia nõ fuit libera. Pro delicto aũt ſuo
offeret dño ad oſtiũ tabnaculi teſtimonij arie-
tem. orabitq̃ ꝓ eo ſacerdos ⁊ ꝓ pctõ ei⁹ corã
dño. ⁊ repropitiabit᷑ ei dimittet᷑q̃ pctm̃. Qñ
ingreſſi fueritis terrã ⁊ plantaueritis in ea li-
gna pomifera auferetis preputia eoruȝ. Po-
ma que germinant. imunda erunt vobis nec
edetis ex eis. Quarto aũt anno omĩs fruct⁹
eorũ ſanctificabit᷑: laudabilis dño. Quito aũt
anno comedetis fructus. ꝯgregantes poma
que ꝓferunt. Ego dñs de⁹ veſter. Nõ come-
detis carnẽ cũ ſanguine. Nõ augurabimini
nec obſuabit᷑ ſomnia. Neq̃ in rotundũ attõ-
debit᷑ comã. nec radet᷑ barbã. Et ſup mortuo
nõ incidetis carnes vr̃as. neq̃ figuras aliq̃s
aut ſtigmata facietis vobis. Ego dñs. Ne ꝓ-
ſtituas filiã tuã ne cõtaminet᷑ t̃ra ⁊ impleat᷑ pi-
aculo. Sabbata mea cuſtodite ⁊ ſanctuariuȝ
meũ metuite. Ego dñs. Nõ declinet᷑ ad ma-
gos. nec ab ariolis aliq̃d ſciſcitemini vt pol-
luamini ꝑ eos. Ego dñs de⁹ vr̃. Coraȝ cano
capite cõſurge. ⁊ honora ꝑſonã ſenis. ⁊ time
dñm deũ tuum. Ego ſum dñs. Si habitaue-
rit aduena in terra vr̃a. ⁊ moratus fuerit iter
vos. nõ exprobretis ei. ſȝ ſit inter vos q̃ſi idi-
gena ⁊ diligetis eũ q̃ſi voſmetipſos. Fuiſtis
eñ ⁊ vos aduene in terra egypti. Ego domi-
nus de⁹ vr̃. Nolite facere iniquũ aliq̃d in iu-
dicio. in regula. i põdere. in mẽſura. Statera
iuſta: ⁊ equa ſint põdera. iuſt⁹ modi⁹. equuſ-
q̃ ſextari⁹. Ego dñs de⁹ vr̃. q̃ eduxi vos de
t̃ra egypti. Cuſtodite oĩa p̄cepta mea ⁊ vniũ-
ſa iudicia. ⁊ facite ea. Ego dñs. XX

Locutuſq̃ eſt dñs ad moyſen dicens
Hec loqueris filijs iſrael. Hõ de filijs
iſrael ⁊ de aduenis q̃ habitant in iſrl̃
ſi quis dederit de ſemine ſuo idolo moloch:
morte moriatur. Populus terre lapidabit
eum. et ego ponam faciem meam contra illuȝ
ſuccidamq̃ euȝ de medio populi ſui: eo q̃ de-
derit de ſemine ſuo moloch. ⁊ contaminaue-
rit ſanctuarium meum ac polluerit nomẽ ſan-
ctum meum. Q² ſi negligens populus terre ⁊
q̃ſi paruipendens iperiũ meũ: dimiſerit hoĩem
q̃ dedit de ſemine ſuo moloch nec voluerit eũ
occidere. ponam faciem meam ſup hominẽ
illũ ⁊ cognationẽ ei⁹. ſuccidãq̃ et ipm̃ ⁊ oẽs
qui ꝯſenſerũt ei. vt fornicaret᷑ cũ moloch de
medio ꝑpl̃i ſui. Aĩa que declinauerit ad ma-

Nota

goſ.⁊ arioloſ. ⁊ fornicata fuerit cū eiſ. ponā
faciē meā ꝯtra eā. ⁊ interficiā illū de medio po
puli ſui. Sanctificamini ⁊ eſtote ſancti. qꝛ et
ego ſanctꝰ ſum dñs deꝰ vr̄. Cuſtodite prece-
pta mea ⁊ facite ea. Ego dñs q̄ ſctifico vos.
Qui maledixerit pr̄i ſuo aut mr̄i. morte mori
atur. Patri matriq̄ꝫ q̄ maledixerit: ſanguis
eiꝰ ſit ſup eum. Si mechatꝰ q̄s fuerit cū vxo
re alterius ⁊ adulteriū ꝑpetrauerit cū ꝯiu/
ge ꝓximi ſui: morte moriat̄ ⁊ mechꝰ ⁊ adulte
ra. Qui dormierit cū nouerca ſua. ⁊ reuelaue
rit ignominiā pr̄is ſui. morte moriant̄ ambo
Sanguis eorū ſit ſup eos. Si quis dormie-
rit cū nuru ſua. vterq̄ꝫ moriat̄. qꝛ ſcelus opa
ti ſunt. Sanguis eoꝝ ſit ſup eos. Qui dormi
erit cū maſculo coitu femineo: vterq̄ꝫ oꝑatꝰ ē
nefas: morte moriant̄. Sit ſanguis eorū ſup
eos. Qui ſupra vxorē filiā. duxerit matrem
eius. ſcelus oꝑatus ē. Viuus ardebit cū eis
nec ꝑmanebit tm̄ nephas in medio vr̄i. Qui
cum iumento ⁊ pecore coierit morte moriat̄.
pecus quoq̄ꝫ occidite. Mulier q̄ ſuccubue-
rit cuilibet iumēto. ſimul interficiet̄ cum eo.
Sāguis eoꝝ ſit ſup eos. Qui accepit vxorē
ſuā filiā pr̄is ſui vel filiā mr̄is ſue. et viderit
turpitudinē eiꝰ. illaq̄ꝫ ꝯſpexerit fratrꝭ igno-
miniam: nefariā rem oꝑati ſunt. occidentur
in conſpectu populi ſui: eo q̄ turpitudinē ſuam
mutuo reuelauerint: ⁊ portabūt iniquitatē
ſuā. Qui coierit cū muliere in fluxu mēſtruo
⁊ reuelauerit turpitudinē eiꝰ. ipſaq̄ꝫ aꝑuerit
fontē ſanguinis ſui. interficient̄ ambo ꝺ me-
dio ꝑꝑli ſui. Turpitudinē matertere ⁊ amite
tue nō diſcooꝑies. Qui h̄ fecerit ignomini/
am carnis ſue nudauit. portabūt ambo iniq̄
tatē ſuā. Qui coierit cū vxore patrui vł auū-
culi ſui. ⁊ reuelauerit ignominiam cognatio-
nis ſue. portabunt ambo peccatum ſuū. Abſ
q̄ꝫ liberis morient̄. Qui duxerit vxorem fra-
tris ſui. rem facit illicitā: turpitudinem fra-
tris ſui reuelauit abſq̄ꝫ filijs erit. Cuſtodite le
ges meas atq̄ꝫ iudicia ⁊ facite ea. ne ⁊ vos e
uomat terra quā intraturi eſtis ⁊ habitaturi
Nolite ambulare in legitimis nationum: q̄s
ego expulſurus ſum ante vos. Oīa eñi hec
fecerunt. ⁊ abominatus ſum eas. Vobis au-
tem loquor. Poſſidete terrā eorū quā dabo
vobis in hereditatē. terrā fluentē lacte ⁊ mel
le. Ego dñs deꝰ vr̄: qui ſeꝑaui vos a ceteris
ꝑꝑlis. Seꝑate ergo ⁊ vos iumētū mundū ab
imūdo. ⁊ auē mūdā ab imūda. Ne polluatis
aīas vr̄as in pecore ⁊ auibꝰ: ⁊ cūctꝭ q̄ mouet̄
in t̄ra. ⁊ q̄ vobis oſtēdi eſſe polluta. Eritꝭ ſcti
mihi. qꝛ ſcūs ego ſū dñs. ⁊ ſeꝑaui vos a cete-
ris ꝑꝑlis vt eſſetꝭ mei. Vir ſiue mulier in qui-
bus phitonicus vel diuinationis fuerit ſpi-
ritꝰ. morte moriant̄. lapidibꝰ obruēt eos. Sā
guis eorum ſit ſup illos. XXI

Dixit quoq̄ꝫ dñs ad moyſen. Loq̄re
ad ſacerdotes filios aarō ⁊ dices ad
eos. Ne cōtaminet̄ ſacerdos in mor
tibus ciuiū ſuorū. niſi tm̄ in cōſanguineis ac
ꝓpinquis. i. ſupra patrē ⁊ matrē ⁊ filiū ⁊ fili
am. fratrē quoq̄ꝫ ⁊ ſororē virginē q̄ nō eſt nu
pta viro. ſed nec in ꝑ̄ncipe ꝑꝑli ſui contamina
bit̄. Nec radēt caput nec barbam. neq̄ꝫ in car
nibus ſuis facient inciſuras. Sācti erūt deo
ſuo. ⁊ non polluent nomē eiꝰ. Incenſum eñi
domini et panes dei ſui offerunt: et ideo ſan/
cti erunt. Scortū ⁊ vile ꝓſtibulū non ducet
vxorē. nec eā que repudiata eſt a marito: qꝛ
conſecratus eſt deo ſuo. et panes ꝓpoſitōnis
offert. Sit ergo ſanctꝰ. qꝛ ⁊ ego ſanctus ſum
dñs qui ſanctifico vos. Sacerdotꝭ filia ſi de/
prehenſa fuerit in ſtupro. et violauerit nomē
patris ſui: flāmis exuret̄. Pontifex. id eſt. ſa
cerdos maximus inter fratres ſuper cuiꝰ ca-
put fuſum eſt vnctionis oleum. ⁊ cuius ma/
nus in ſacerdotio conſecrate ſunt. veſtituſq̄ꝫ
eſt ſanctis veſtibus. caput ſuum non diſcoo-
periet. veſtimēta non ſcindet. ⁊ ad omnē mor
tuum non ingredietur oīno. Sup patre q̄ꝫ
ſuo ⁊ matre non contaminabit̄. nec egrediet̄
de ſctis ne polluat ſanctuariū dñi. quia oleū
ſancte vnctionis dei ſui ſup eum eſt. Ego do
minus. Virginem ducet vxorē. Viduam au
tem ⁊ repudiatam ⁊ ſordidam atq̄ꝫ meretricē
non accipiet ſed puellā de populo ſuo. ne cō/
miſceat ſtirpem generis ſui vulgo gentis ſue
quia ego dñs qui ſanctifico eum. Locutuſq̄ꝫ
eſt dñs ad moyſen dicens. Loquere ad aarō
Hō de ſemine tuo ꝑ familias q̄ habuerit ma-
culā. non offeret panes deo ſuo. nec accedet
ad miniſterium eius. Si cecus fuerit: ſi clau-
dus. ſi vel paruo vel grandi et torto naſo ſi
fracto pede. ſi manu. ſi gibbus. ſi lippus. ſi al
buginem habēs in oculo. ſi iugē ſcabiē. ſi im-
petiginē in corꝑe. vel hernioſus: oīs q̄ ha/
buerit maculam de ſemine aaron ſacerdotis:
nō accedet offerre hoſtias dño. nec panes do
ſuo. Veſcet̄ tm̄ panibꝰ q̄ offerūt̄ i ſanctuario
ita dumtaxat. vt intra velū nō ingediat̄: nec
accedat ad altare q̄ maculā h̄ꝫ. ⁊ cōtaminare
nō d̄ꝫ ſanctuariū meū. Ego dñs q̄ ſanctifico
eos. Locutꝰ ē ḡ moyſes ad aarō ⁊ ad filios eiꝰ
⁊ ad oēm iſrł. cuncta q̄ ſibi fuerāt imꝑata.

Locutꝰq̄ꝫ eſt dñs ad moyſen XXII
dicēs. Loq̄re ad aarō ⁊ ad filios eiꝰ.
vt caueāt ab his que ꝯſecrata ſunt fi-
liorū iſrł ⁊ nō cōtaminēt nomen ſanctificato/
rū mihi q̄ ipſi offerūt. Ego dñs. Dic ad eos
⁊ ad poſteros eoꝝ. Ois hō q̄ acceſſerit ꝺ ſtir

pe veſtra ad ea que cõſecrata ſunt. ⁊ que ob-
tulerunt filij iſrael dño in quo eſt imundicia
peribit corã dño. Ego ſuꝫ dñs. Homo de ſe-
mine aaron qui fuerit leproſus aut patiens
fluxum ſeminis. nõ veſcet̃ de his que ſancti-
ficata ſunt mihi: donec ſanet̃. Qui tetigerit
imundũ ſup mortuo. ⁊ ex quo egredietur ſe-
mẽ quaſi coitꝰ. ⁊ ꝗ tãgit reptile ⁊ q̃dlibet im-
mũduꝫ cuiꝰ tactꝰ ẽ ſordidꝰ. imũdus erit vſqꝫ
ad veſperũ. ⁊ nõ veſcet̃ his ꝗ ſanctificata ſũt
ſed cum lauerit carnem ſuaꝫ aqua ⁊ occubu-
erit ſol tunc mundatꝰ veſcet̃ de ſanctificatis
quia cibus illius eſt. Morticinum et captũ
a beſtia non comedẽt. nec polluentur in eis.
Ego ſum dominꝰ. Cuſtodiãt precepta mea
vt non ſubiaceant peccato. et moriantur in
ſanctuario cum polluerint illud. Ego domi-
nus ꝗ ſanctifico eos. Omĩs alienigena non
comedet de ſanctificatis. Inqlinꝰ ſacerdotiſ
⁊ mercẽnariꝰ nõ veſcent̃ ex eis. Quẽ aũt ſa-
cerdos emerit ⁊ ꝗ vernacul' domꝰ eiꝰ fuerit:
hi comedẽt ex eis. Si filia ſacerdotiſ cuilibet
ex ṗplo nupta fuerit. de his ꝗ ſanctificata ſũt
⁊ de ṗmitijs nõ veſcet̃. Sin autẽ vidua vl' re-
pudiata ⁊ abſqꝫ liberis reuerſa fuerit ad do-
mũ patris ſui: ſicut puella ꝯſueuerat. alet̃ ci-
bis pr̃is ſui. Omĩs alienigena comedẽdi ex
eis nõ habet ptãtem. Qui comederit de ſan-
ctificatis ꝑ ignorãtiã addet quintã ptẽ cũ eo
q̃d comedit. ⁊ dabit ſacerdoti in ſanctuariũ.
nec cõtaminabũt ſanctificata filioꝝ iſrl' ꝗ offe-
runtur dño: ne forte ſuſtineãt iniq̃tatem deli-
cti ſui cuꝫ ſanctificata comederit Ego dñs ꝗ
ſanctifico eos. Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen
dicens. Loquere ad aaron ⁊ filios eiꝰ. et ad
oẽs filios iſrael. diceſqꝫ ad eos Homo de domo
iſrl'. ⁊ d' aduenis ꝗ habitãt apud vos ꝗ obtu-
lerit oblationẽ ſuã. vel vota ſoluẽs vel ſpõte
offerens. quicq̃d illud obtulerit in holocau-
ſtum dñi vt offerat̃ ꝑ vos: maſculus imacu-
latus erit ex bobꝰ ⁊ ouibꝰ et ex capr̃. Si ma-
culã habuerit nõ offeretis: neqꝫ erit accepta-
bile. Homo ꝗ obtulerit victimam pacificoꝝ
dño vel vota ſoluens vel ſponte offerens tã
de bobus q̃ꝫ de ouibus imaculatum offeret
vt acceptabile ſit. Omĩs macula non erit in
eo. Si cecum fuerit: ſi fractũ. ſi cicatricẽ ha-
bens. ſi papulas aut ſcabiẽ. aut ipetiginẽ. nõ
offeretis ea dño nec adolebitis ex eis ſup al-
tare dñi. Bouẽ ⁊ ouẽ aure ⁊ cauda amputa-
tis. voluntarie offerre põt. votuꝫ autem his
ſolui nõ põt. Omẽ aĩal q̃d vel ꝯtritũ vel ton-
ſis vel ſectis ablatiſqꝫ teſticulis ẽ. nõ offeretiſ
dño. ⁊ in t̃ra vr̃a hoc om̃ino ne faciatis. De
manu alienigene nõ offeretis panes deo vr̃o
⁊ q̃cquid aliud dare voluerit. q: corrupta ⁊
maculata ſunt oĩa: nõ ſuſcipietiſ ea. Locutuſ-
qꝫ ẽ dñs ad moyſen dicens. Bos ouis et ca-
pra cũ genita fuerit ſeptẽ diebꝰ erũt ſub vbe-
re mr̃is ſue. die aũt octauo ⁊ deinceps offer-
ri poterũt dño. Siue illa bos ſiue ouis nõ i-
molabũt̃ vna die cuꝫ fetibꝰ ſuis. Si imolaue-
ritis hoſtiã ꝓ grãrũ actione dño vt poſſit eẽ
placabilis: eodẽ die comedetis eã. Nõ rema-
nebit q̃cq̃ꝫ in mane alterius diei. Ego domi-
nuſ. Cuſtodite mãdata mea ⁊ facite ea. Ego
dñs. Ne polluatis nomen meum ſcm̃. vt ſan-
ctificer in medio filioꝝ iſrl'. Ego dñs: ꝗ ſan-
ctifico vos. ⁊ eduxi de terra egypti vt eſſem
vobis in deum. Ego dñs. XXIII

Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicens
Loquere filijs iſrael ⁊ dices ad eos:
He ſunt ferie domini quas vocabitiſ
ſanctas. Sex diebus facietis opus: dies ſe-
ptimus. quia ſabbati requies eſt. vocabitur
ſanctus. Omẽ opus nõ facietis in eo. Sab-
batum domini eſt in cunctis habitationibꝰ
veſtris. He ſunt ergo ferie dñi ſancte q̃s ce-
lebrare debetis temporibus ſuis. Menſe ṗ-
mo quartadecima die menſis ad veſperum
phaſe domini eſt. ⁊ quintadecima die mẽſis
huius. ſolennitas azymoruꝫ domini eſt. Se-
ptem diebus azyma comedetis. Dies ṗmuſ
erit vobis celeberrimus. ſanctuſqꝫ. Oẽ opꝰ
ſeruile non facietis in eo: ſed offeretis ſacrifi-
cium in igne domino ſeptem diebꝰ. Dies au-
tem ſeptimus erit celebrior ⁊ ſanctior: nullũ-
qꝫ ſeruile opus facietis in eo. Locutuſqꝫ eſt
dominus ad moyſen dicens. Loquere filijs
iſrael ⁊ dices ad eos. Cuꝫ ingreſſi fueritiſ ter-
ram quam ego dabo vobis. ⁊ meſſueritis ſe-
getem: feretis manipulos ſpicarum primiti-
as meſſis veſtre ad ſacerdotem. Qui eleua-
bit faſciculum coram domino vt acceptabile
ſit pro vobis altero die ſabbati: et ſanctifica-
bit illum. Atqꝫ in eodem die quo manipulus
conſecratur. cedetur agnus imaculatus an-
niculus in holocauſtum domini. et libamen-
ta offerentur cum eo due decime ſimile con-
ſperſe oleo in incenſum dñi: odoremqꝫ ſuauiſſi-
mum. liba quoqꝫ vini. quarta ꝑs hin. Pa-
nem ⁊ polentam ⁊ pultem non comedetis ex
ſegete: vſqꝫ ad diem qua offeretiſ ex ea deo ve-
ſtro. Preceptum eſt ſempiternum in genera-
tionibus cunctiſqꝫ habitaculis veſtris. Nu-
merabitis ergo ab altero die ſabbati in ꝗ ob-
tuliſtis manipulum primitiaruꝫ ſeptem heb-
domadas plenas vſqꝫ ad alteram diẽ exple-
tionis hebdomade ſeptime. id ẽ. quiquagin-
ta dies. ⁊ ſic offeretis ſacrificium nouum do-
mino ex oibus habitaculis veſtris. panes ṗ-
mitiaꝝ duos de duabꝰ decimis ſiſe fermẽta-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

te quos coquetis in ꝑmitias dñi. Offeretiſqꝫ cum panibꝰ ſeptem agnos imaculatos anniculos: ⁊ vitulũ de armẽto vnũ ⁊ arietes duos ⁊ erũt in holocauſtũ cuꝫ libamẽtis ſuis i odorẽ ſuauiſſimũ dño. Facietis ⁊ hyrcũ pro peccato. duoſqꝫ agnos ãniculos hoſtias pacificorũ. Cũqꝫ eleuauerit eos ſacerdos cũ panibus primitiarũ corã dño. cedent in vſũ eiꝰ Et vocabitis hunc diẽ celeberrimũ atqꝫ ſanctiſſimũ. Omẽ opus ſeruile nõ facietis in eo. Legitimũ ſempiternũ erit in cũctis habitaculis ⁊ generationibus veſtris. Poſtqꝫ autem meſſueritis ſegetẽ terre veſtre. nõ ſecabitis eaꝫ vſqꝫ ad ſolũ: nec remanentes ſpicas colligetis ſed paupibus ⁊ pegrinis dimittetis eas Ego ſum dominꝰ deus veſter. Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicẽs. Loquere filijs iſrl. Menſe ſeptimo. prima die mẽſis erit vobis ſabbatum memoriale clangentibus tubis. ⁊ vocabitur ſanctũ. Omẽ opus ſeruile nõ facietis in eo. ⁊ offeretis holocauſtũ dño. Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicẽs. Decimo die mẽſis hꝰ ſeptimi dies expiationũ erit celeberrimus. ⁊ vocabit ſanctus: affligetiſqꝫ aĩas vr̃as in eo ⁊ offeretis holocauſtũ dño. Omẽ opꝰ ſeruile nõ facietis in tempe diei huius: quia dies ꝓpitiationis eſt. vt ꝓpitiet vobis dñs deꝰ vr̃. Omis aĩa que afflicta nõ fuerit die hac ꝑibit de ꝑplis ſuis. ⁊ que opis quippiã fecerit: delebo eam de populo ſuo. Nihil ergo operis facietis in eo. Legitimuꝫ ſempiternuꝫ erit vobis in cunctis generationibus ⁊ habitationibus vr̃is. Sabbatũ requietionis ẽ. ⁊ affligetis aĩas vr̃as. Die nono mẽſis ſeptimi a veſpere vſqꝫ ad veſperũ celebrabitis ſabbata veſtra. Et locutus ẽ dñs ad moyſen dicẽs. Loquere filijs iſrl. A q̃ntodecimo die menſis hꝰ ſeptimi. erũt ferie tabernaculorũ ſeptem diebus domino. Dies ꝑmus vocabit celeberrimus atqꝫ ſanctiſſimꝰ. Omẽ opus ſeruile nõ facietis in eo: ⁊ ſeptẽ diebꝰ offeretis holocauſta dño. Dies quoqꝫ octauus erit celeberrimus atqꝫ ſanctiſſimus. ⁊ offeretis holocauſtum dño. Eſt eñ cetus atqꝫ collecte. Omne opus ſeruile nõ facietis in eo. He ſũt ferie domini quas vocabitis celeberrimas atqꝫ ſanctiſſimas. offeretiſqꝫ in eis oblationes domino. holocauſta ⁊ libamenta iuxta ritũ vniuſcuiuſqꝫ diei exceptis ſabbatis dñi doniſqꝫ veſtris. ⁊ q̃ offeretis ex voto: vel que ſponte tribuetis dño. A q̃ntodecimo ergo die menſis ſeptimi qñ cõgregaueritis oĩes fructꝰ terre veſtre celebrabitis ferias dñi ſeptem diebus Die primo ⁊ die octauo erit ſabbatũ. id ẽ. requies. Sumetiſqꝫ vobis die primo fructꝰ arboris pulcherrime. ſpatulaſqꝫ palmarũ. ⁊ ramos ligni denſarũ frondiũ. ⁊ ſalices ꝺ torrente: ⁊ letabimini coram dño deo veſtro. celebrabitiſqꝫ ſolennitatem eius ſeptem diebꝰ ꝑ annũ. Legitimũ ſempiternũ erit in generationibus veſtris. Mẽſe ſeptĩo feſta celebrabitis ⁊ habitabitis in vmbraculis ſeptem diebus. Omis qui de genere eſt iſrl. manebit in tabernaculis vt diſcãt poſteri vr̃i qꝫ in tabernaculis habitare fecerim filios iſrael cũ educerẽ eos de t̃ra egypti. Ego dñs deꝰ veſter. Locutuſqꝫ ẽ moyſes ſup ſolennitatibus dñi ad filios iſrael.

XXIIII

Et locutus eſt dñs ad moyſen dicẽs: Precipe filijs iſrl vt offerant tibi oleum de oliuis puriſſimũ ac lucidũ ad cõcinnandas lucernas iugiter extra veluꝫ teſtimonij in tabernaculo federis. Ponetqꝫ eas aaron a veſpe vſqꝫ in mane coram dño cultu rituqꝫ ꝑpetuo in generationibꝰ veſtris. Super candelabrũ mundiſſimũ ponent ſemp in cõſpectu dñi. Accipies quoqꝫ ſimilam ⁊ coques ex ea duodecim panes q̃ ſinguli habebunt duas decimas. Quorũ ſenos altrinſecꝰ ſup mẽſam puriſſimã corã dño ſtatues ⁊ pones ſup eos thꝰ lucidiſſimũ vt ſit panis i monimentũ oblationis dñi. Per ſingula ſabbata mutabunt coram dño. ſuſcepti a filijs iſrl federe ſempiterno eruntqꝫ aaron ⁊ filiorũ eiꝰ vt comedant eos in loco ſancto. quia ſanctũ ſanctorũ eſt de ſacrificijs dñi iure ꝑpetuo Ecce aũt egreſſus filius mlieris iſraelitidis quẽ pepat de viro egyptio int filios iſrael. iurgatus eſt in caſtris cũ viro iſaelite. Cunqꝫ blaſphemaſſet nomen dñi ⁊ maledixiſſet ei: adductus ẽ ad moyſen. Uocabat aũt mater eius ſalumith filia dabri: de tribu dan. Miſeruntqꝫ eũ in carcerẽ: donec noſcent quid iuberet dñs. Qui locutus ẽ ad moyſen dicẽs. Educ blaſphemũ extra caſtra. ⁊ ponãt oĩes q̃ audierunt manus ſuas ſup caput eius. et lapidet eum populꝰ vniuerſus. Et ad filios iſrael loqueris. Homo qui maledixerit deo ſuo portabit peccatum ſuũ: et q̃ blaſphemauerit nomen dñi: morte moriatur. Lapidibꝰ opprimet eũ oĩs multitudo populi. Siue ille ciuis ſiue pegrinus fuerit. qui blaſphemauerit nomen dñi morte moriat. Qui pcuſſerit ⁊ occiderit hominẽ: morte moriat. Qui pcuſſerit animal reddet vicariũ. id eſt. animã ꝓ anima. Qui irrogauerit maculã cuilibet ciuium ſuorum. ſicut fecit: ſic fiet ei. Fracturã pro fractura. oculũ ꝓ oculo. dentẽ ꝓ dente reſtituet. Qualem inflixerit maculã. talem ſuſtinere cogetur. Qui pcuſſerit iumentum reddat aliud. Qui pcuſſerit hominẽ puniet. Equũ iudicium ſit inter vos. ſiue pegrinꝰ ſiue ciuis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

peccauerit: qꝛ ego ſum dñs deꝰ veſter. Locu
tuſqȝ ē moyſes ad filios iſrael ⁊ eduxerunt eū
qui plaſphemauerat extra caſtra: ac lapidi-
bus oppreſſerūt. Feceruntqȝ filij iſrael: ſicut
ꝓceperat dñs moyſi. XXV

Locutuſqȝ eſt dñs ad moyſen in mon
te ſynai dicēs. Loquere filijs iſrael:
⁊ dices ad eos. Qñ ingreſſi fueritis
terrā quā ego dabo vobis: ſabbatizetis ſab-
batum dño. Sex annis ſeres agrū tuū: ⁊ ſex
annis putabis vineā tuā: collige ſqȝ fructꝰ eiꝰ
Septimo aūt anno ſabbatū erit terre requie-
tionis dñi. Agrū nō ſeres: ⁊ vineā nō putab
Que ſpōte gignet humꝰ nō metes ⁊ vuas pꝛi
mitiarū tuarū nō colliges quaſi vindemiam
Annꝰ eñ requietionis terre eſt. Sȝ erūt vo-
bis in cibū tibi ⁊ ſeruo tuo: ancille ⁊ mercen-
nario tuo: ⁊ aduene q̄ ꝑegrinaꝛ apud te. Iu-
mentis tuis ⁊ pecoribꝰ oīa que naſcunꝛ ꝓbe-
bunt cibū. Numerabis quoqȝ tibi ſeptē heb-
domadas annoꝝ. id eſt. ſepties ſeptē: que ſi-
mul faciūt quadraginta nouē. ⁊ clanges buc
cina mēſe ſeptimo. decima die mēſis ꝓpitia-
tionis tpe in vniuerſa terra vr̄a. Sanctifica-
biſqȝ annū q̄nquageſimū ⁊ vocabis remiſſio
nem cūctis habitatoribꝰ terre tue Ipe eſt eñ
iubileꝰ. Reuerteꝛ hō ad poſſeſſionē ſuam: et
vn uſquiſqȝ redeat ad familiā ꝓſtinā. qꝛ iubi
leus ē ⁊ q̄nq̄geſimꝰ annꝰ. Nō ſeretis atqȝ me
tetis. ſponte in agro naſcētia. ⁊ ꝓmitias vin-
demie nō colligetis: ob ſanctificatōnē iubilei
ſed ſtatim ablata comedetis. Anno iubilei re
dient om̄es ad poſſeſſiones ſuas. Qñ vēdes
quippiā ciui tuo vel emes ab eo: ne cōtriſtes
fratrē tuū: ſed iuxta numeꝝ annorum iubilei
emes ab eo: et iuxta ſupputationē frugū vē-
det tibi Quāto plus anni remāſerint poſt iu-
bileum: tanto creſcet ⁊ ꝓcium: quāto minus
tēpis numeraueris: tāto minoris ⁊ emptio
ꝯſtabit. Tempꝰ eñ frugū vendet tibi. Noli-
te affligere cōtribules vr̄os: ſed timeat vnuſ-
quiſqȝ deū ſuū: qꝛ ego dñs deus veſter. Fa-
cite ꝓcepta mea ⁊ iudicia cuſtodite: ⁊ imple-
te ea vt habitare poſſitis i terra abſqȝ vllo pa
uore: ⁊ gignat vobis humꝰ fructus ſuos qui-
bus veſcamini vſqȝ ad ſaturitatē: nullius im
petū formidātes. Qꝫ ſi dixeritis q̄d comede-
mus āno ſeptimo ſi nō ſeuerimꝰ neqȝ college-
rimus fruges nr̄as: dabo bn̄dictōnē meā vo
bis anno ſexto: ⁊ faciet fructus triū annoꝝ.
ſeretiſqȝ anno octauo ⁊ comedet veteres fru-
ges vſqȝ ad nonū anū: donec noua naſcanꝛ
edetis vetera. Terra quoqȝ nō vendeꝛ in ꝑ-
petuū quia mea ē: ⁊ vos aduene ⁊ coloni mei
eſtis. Vñ cūcta regio poſſeſſionis vr̄e ſub re
demptionis cōditione vendeꝛ. Si attenuatꝰ
frater tuus vēdiderit poſſeſſiunculā ſuā ⁊ vo
luerit ꝓpinquus eiꝰ: pōt redimere qđ ille vē
diderat Sin aūt nō habuerit proximū: ⁊ ipē
ꝓcium ad redimendū potuerit inuenire: com
putabunꝛ fructꝰ ex eo tpe quo vēdidit: ⁊ qđ
reliquū ē reddet emptori ſicqȝ recipiet poſſeſ-
ſionem ſuā. Qꝫ ſi nō inuenerit manꝰ eiꝰ: vt red
dat ꝓciū: habebit emptor qđ emerat vſqȝ ad
annū iubileū. In ipō eñ oīs vēditio redibit
ad dñm ⁊ ad poſſeſſorē priſtinū. Qui vendi
derit domū intra vrbis muros: habebit licē
tiam redimēdi donec vnꝰ impleaꝛ annus Si
nō redemerit ⁊ āni circulꝰ fuerit euolutꝰ: em-
ptor poſſidebit eā: ⁊ poſteri eius in ꝑpetuū ⁊
redimi nō poterit etiā in iubileo. Sin autē in
villa fuerit domꝰ q̄ muros nō habet agroꝝ
iure vendeꝛ. Si añ redempta nō fuerit: in iu
bileo reuerteꝛ ad dñm ſuum. Edes leuitaruȝ
que in vrbibus ſunt: ſemꝑ pn̄t redimi. Si re-
dempte nō fuerint: in iubileo reuertentur ad
dños: qꝛ domꝰ vrbiū leuitarū ꝓ poſſeſſioni-
bus ſunt inꝛ filios iſrael. Suburbana aūt eo-
rum non veneāt: qꝛ poſſeſſio ſempiterna eſt.
Si attenuatꝰ fuerit frater tuꝰ ⁊ infirmus ma-
nu: ⁊ ſuſceperis eū quaſi aduenā ⁊ ꝑegrinum
⁊ vixerit tecum ne accipias vſuras ab eo: nec
amplꝰ q̄ȝ dediſti. Time deū tuum vt viuere
poſſit frater tuꝰ apud te. Pecuniā tuā nō da
bis ei ad vſuram ⁊ frugū ſupabundantiā nō
exiges. Ego dñs deus veſter qui eduxi vos
de terra egypti vt darē vobis terrā chanaan
⁊ eſſem veſter deꝰ. Si pauꝑtate cōpulſus vē
diderit ſe tibi frater tuꝰ: nō eū opprimes ſerui-
tute famuloꝝ: ſed quaſi mercēnariꝰ: ⁊ colo-
nus erit. Vſqȝ ad annū iubileū opabiꝛ apud
te: ⁊ poſtea egredieꝛ cū liberis ſuis: ⁊ reuer-
tetur ad cognationē ⁊ ad poſſeſſionē patrū ſu
oꝝ. Mei eñ ſerui ſunt: ⁊ ego eduxi eos đ ter
ra egypti. Nō veneāt cōditiōe ſuoꝝ. Ne af-
fligas eum ꝑ potentiā: ſed metuito deū tuum
Seruus ⁊ ancilla ſint vobis de natōnibus q̄
incircūciſi vr̄o ſunt: ⁊ de aduenis q̄ ꝑegrinā-
tur apud vos vel q̄ ex his nati fuerint in ter-
ra veſtra. Hos habebitis famulos: ⁊ heredi-
tario iure trāſmittetis ad poſteros ac poſſide-
bitis in eternū. Frēs aūt veſtros filios iſrael
ne opprimatis ꝑ potentiā. Si inualuerit apđ
vos manꝰ aduene atqȝ ꝑegrini: ⁊ attenuatuſ
frater tuus vēdiderit ſe ei: aut cuiq̄ȝ de ſtirpe
eius: poſt venditionē pōt redimi. Qui volue
rit ex fratribꝰ ſuis redimet eum ⁊ patruus et
patruelis ⁊ ꝯſanguineus ⁊ affinis. Sin autē
⁊ ipſe potuerit redimet ſe. ſupputatis dumta
xat annis a tempe venditiōis ſue vſqȝ in an-
num iubileū: ⁊ pecunia qua vēditꝰ fuerat iu-
xta ānoꝝ numerū ⁊ rōne mercēnarij ſuppu-

tata. Si plures fuerint anni q̄ remanent vſq̃
ad iubileū ſc̄m hos reddet ⁊ p̄ciū ſi pauci. po
net rōnē cū eo iuxta annoꝝ numeꝝ: ⁊ reddet
emptori qđ reliquū ē annorū q̄bꝰ an̄ ſeruiuit
mercedibꝰ imputatis. Nō affliget eū violen-
ter in cōſpectu tuo. Q̄ ſi ꝑ hec redimi non po
tuerit anno iubileo egredietᷣ cū liberis ſuis.
Mei enim ſunt ſerui filij iſrael: quos eduxi
de terra egypti. XXVI

Ego dn̄s deꝰ vr̄. Nō facietꝭ vob idolum ⁊ ſculptile nec titulos erigetꝭ nec
inſignē lapidē ponetꝭ in terra vr̄a vt
adoretis eū. Ego eīm ſum dn̄s deꝰ vr̄. Cuſto
dite ſabbata mea: ⁊ pauete ad ſanctuariū me-
um. Ego dn̄s. Si in p̄ceptis meis ambulaue
ritis ⁊ mādata mea cuſtodieritꝭ ⁊ feceritis ea
dabo vobis pluuias tp̄ibꝰ ſuis: ⁊ t̄ra gignet
germē ſuū: ⁊ pomis arbores replebūtᷣ. Ap
prehēdet meſſium tritura vindemiā: ⁊ vinde
mia occupabit ſementē: ⁊ comedetꝭ panē ve-
ſtrū in ſaturitate: ⁊ abſq̃ pauore habitabitis
ī terra vr̄a. Dabo pacē in finibꝰ vr̄is dormie-
tis: ⁊ nō erit q̄ exterreat. Auferam malas be-
ſtias: ⁊ gladius nō trāſibit terminos veſtros
Perſequimini inimicos vr̄os: ⁊ corruent co
ram vobis. Perſequentᷣ q̄nq̃ de vr̄is centū
alienos: ⁊ centū de vobis decē milia. Cadēt
inimici vr̄i gladio in cōſpectu vr̄o. Reſpiciā
vos ⁊ creſcere faciā. multiplicabimini: ⁊ fir-
mabo pactū meū vobiſcū. Comedetis vetu-
ſtiſſima veterū ⁊ vetera nouis ſupuenientibꝰ
proijcietis Ponā tabernaculū meū in medio
veſtri: ⁊ nō abijciet vos anima mea. Ambu-
labo intᷣ vos. ⁊ ero deꝰ vr̄: voſq̃ eritis pplus
meus. Ego dn̄s deus vr̄ qui eduxi vos đ ter
ra egyptiorū: ne ſeruiretis eis: ⁊ q̄ cōfregi ca-
thenas ceruicū veſtrarū vt incederetis erecti
Q̄ ſi nō audieritis me: nec feceritis oīa man-
data mea: ſed ſpreueritis leges meas: ⁊ iudi-
cia mea ꝯtempſeritis vt nō faciatis ea q̄ a me
cōſtituta ſunt: ⁊ ad irritū ꝑducatis pactū me
um ego quoq̃ hec faciā vobis Viſitabo vos
velociter in egeſtate ⁊ ardore: qui ꝯficiat ocu
los vr̄os: ⁊ cōſumat aīas vr̄as. Fruſtra ſere-
tis ſementē: que ab hoſtibꝰ deuorabitᷣ. Po-
nam faciem meā cōtra vos: ⁊ corruetis corā
hoſtibꝰ vr̄is: ⁊ ſubijciemini his qui oderunt
vos. Fugietis nemine pſequēte. Sin autem
nec ſic obedieritis mihi: addā correptōes ve
ſtras ſeptuplū ꝓpter peccata vr̄a: ⁊ cōteram
ſupbiā duritie vr̄e. Daboq̃ vob celū deſup
ſicut ferrū: ⁊ terrā eneā. Cōſumetᷣ incaſſū la
bor veſter: nō ꝓferet terra germen: nec arbo-
res poma p̄bebunt. Si ambulaueritis ex ad
uerſo mihi. nec volueritis audire me: addam
plagas vr̄as vſq̃ in ſeptuplū ꝓpter pc̄tā ve
ſtra. Emittāq̃ in vos beſtias agri que cōſu-
mant vos ⁊ pecora vr̄a: ⁊ ad paucitatē cun-
cta redigant: deſerteq̃ fient vie vr̄e. Q̄ ſi nec
ſic volueritꝭ recipe diſciplinā: ſed ābulaueri-
tis ex aduerſo mihi: ego quoq̃ cōtra vos ad
uerſus incedā: ⁊ ꝑcutiā vos ſepties propter
peccata vr̄a: inducāq̃ ſup vos gladiū vltorē
federis mei. Cunq̃ cōfugeritis in vrbes: mit
tā peſtilentiam in medio vr̄i: ⁊ trademini in
manibꝰ hoſtiū: poſtq̃ cōfregero baculū pa-
nis veſtri: ita vt decē mlieres in vno clibano
coquāt panes ⁊ reddāt eos ad pōdus ⁊ come
detis ⁊ nō ſaturabimini. Sin aūt nec per hec
audieritis me: ſed ambulaueritis cōtra me et
ego incedā aduerſus vos in furore cōtrario:
⁊ corripiam vos ſeptē plagis ꝓpter pc̄tā ve
ſtra: ita vt comedatis carnes filiorū veſtrorū
⁊ filiarū veſtrarū. Deſtruā excelſa vr̄a: ⁊ ſi-
mulacra cōfringam. Cadetis intᷣ ruinas ido-
lorū veſtrorū: ⁊ abominabitᷣ vos aīa mea in
tantū vt vrbes vr̄as redigā in ſolitudinem: ⁊
deſerta faciā ſanctuaria vr̄a: nec recipiam vl
tra odorē ſuauiſſimū: diſꝑdamq̃ terrā vr̄am
⁊ ſtupebunt ſup ea inimici vr̄i cum habitato
res illiꝰ fuerint. Vos aūt diſꝑdam in gētes ⁊
euaginabo poſt vos gladiū: eritq̃ terra vr̄a
deſerta. ⁊ ciuitates vr̄e dirute. Tunc place-
bunt terre ſabbata ſua cūctis diebus ſolitudi
nis ſue. Q̄n̄ fueritis in terra hoſtili: ſabbati-
zabit ⁊ requieſcet in ſabbatis ſolitudinis ſue
eo ꝙ nō requieuerit in ſabbatis vr̄is: q̄n̄ ha-
bitabatis in ea. Et qui de vobis remanſerint
dabo pauorē in cordibꝰ eorū in regionibꝰ ho
ſtium. Terrebit eos ſonitus folij volantis ⁊
ita fugient quaſi gladiū. Cadēt nullo ſequen
te. ⁊ corruent ſinguli ſup fratres ſuos: q̄ſi bel
la fugientes. Nemo vr̄m inimicis audebit re
ſiſtere. Peribitis inter gētes: ⁊ hoſtilis vos
terra cōſumet. Q̄ ſi ⁊ de his aliqui remanſe-
rint: tabeſcēt in iniquitatibꝰ ſuis in terra ini-
micorū ſuorū. ⁊ ꝓpter peccata patrū ſuorū ⁊
ſua affligentᷣ: donec cōfiteantᷣ iniquitates ſu
as ⁊ maiorū ſuorū quibus p̄uaricati ſūt in me
⁊ ambulauerūt ex aduerſo mihi. Ambulabo
igitᷣ ⁊ ego cōtra eos ⁊ inducam illos in terrā
hoſtilem donec erubeſcat incircūciſa mēs eo
rum Tūc orabūt ꝓ impietatibꝰ ſuis. ⁊ recor-
dabor federis mei qđ pepigi cū iacob ⁊ yſaac
⁊ abraā. Terre quoq̃ memor ero: q̄ cum reli-
cta fuerit ab eis: cōplacebit ſibi in ſabbatꝭ ſu
is: patiens ſolitudinē ꝓpter illos. Ipſi vero ro
gabunt ꝓ peccatis ſuis: eo ꝙ abiecerint iudi
cia mea ⁊ leges meas deſpexerint. Attn̄ etiā
cū eſſent in terra hoſtili: nō penitꝰ abieci eos
neq̃ ſic deſpexi vt cōſumerentᷣ: ⁊ irritū face-
rem pactum meum cū eis. Ego eīm ſum dn̄s

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

deus eoꝝ. ⁊ recordabor federis mei priſtini
q̄n eduxi eos de terra egypti in cōſpectu gen
tium vt eēm deꝰ eoꝝ. Ego dn̄s deꝰ. Hec ſūt
iudicia atq̄ p̄cepta ⁊ leges quas dedit dn̄s i
ter ſe ⁊ inter filios iſrael in monte ſynai ꝑ ma-
num moyſi. XXVII

Locutuſq̄ eſt dn̄s ad moyſen dicens
Loquere filijs iſrael ⁊ dices ad eos:
Homo qui votū fecerit ⁊ ſpoponde-
rit deo aiam ſuam ſub eſtimatione dabit p̄ci-
um. Si fuerit maſculus a viceſimo āno vſq̄
ad ſexageſimū annū. dabit q̄nquagita ſiclos
argenti ad mēſurā ſanctuarij: ſi mulier. trigi-
ta. A q̄nto aūt anno vſq̄ ad viceſimū. maſcu
lus dabit viginti ſiclos femina decē. Ab vno
mēſe vſq̄ ad annū q̄ntū: ꝓ maſculo dabunt
q̄nq̄ ſicli. ꝓ femina tres. Sexagenarius ⁊ vl
tra maſculus dabit q̄ndecim ſiclos: femia de-
cem. Si pauꝑ fuerit ⁊ eſtimationem reddere
nō valebit: ſtabit corā ſacerdote. ⁊ q̄ſtum ille
eſtimauerit ⁊ viderit eū poſſe reddere tm̄ da-
bit. Animal aūt qđ imolari pōt dn̄o ſiq̄s vo-
uerit. ſanctū erit ⁊ mutari nō poterit. id ē. nec
melius malo nec peius bono. Q̄ ſi mutauerit
⁊ ipſum qđ mutatū ē. ⁊ illud ꝓ quo mutatū
eſt cōſecratū erit dn̄o. Aial imūdū qđ imola-
ri dn̄o nō pōt ſi quis vouerit adducet an̄ ſa-
cerdotē. qui dijudicās vtrū bonū an malum
ſit. ſtatuet p̄cium. Q̄ ſi dare volueritis q̄ of
fert. addet ſuꝑ eſtimationē q̄ntā ꝑtem. Hō ſi
vouerit domū ſuā ⁊ ſanctificauerit dn̄o: cōſi-
derabit eam ſacerdos vtrū bona an mala ſit.
⁊ iuxta p̄cium qđ ab eo fuerit conſtitutū ve
nundabit. Sin aūt ille qui vouerat voluerit
redimere eam. dabit q̄ntam ꝑtem eſtimatio
nis ſupra ⁊ habebit domū. Q̄ ſi agrū poſſeſſi
onis ſue vouerit conſecrauit dn̄o. iuxta men
ſurā ſemētis eſtimabit p̄ciū. Si triginta mo
dijs hordei ſerit terra. q̄nquaginta ſiclis ve-
nundet argenti. Si ſtatim ab anno incipien-
tis iubilei vouerit agrum: quāto valere pōt:
tanto eſtimabit. Sin aūt poſt aliquātulū tē-
poris: ſuppuabit ſacerdos pecuniam iuxta
annoꝝ qui reliqui ſunt numerū vſq̄ ad iubi
leum. ⁊ detrahet ex precio. Q̄ ſi voluerit re-
dimere agrum ille qui vouerat. addet q̄ntam
ꝑtem eſtimate pecunie ⁊ poſſidebit eā. Sin
autem noluerit redimere. ſed alteri cuilibz fu
erit venūdatꝰ vltra cū qui vouerat redimere
nō poterit. q2 cū iubilei venerit dies: ſanctifi-
catus erit dn̄o. ⁊ poſſeſſio cōſecrata ad ius ꝑ
tinet ſacerdotū. Si ager emptus eſt ⁊ non de
poſſeſſione maioꝝ ſanctificatꝰ fuerit dn̄o. ſup
putabit ſacerdos iuxta annoꝝ numerū vſq̄
ad iubileum p̄ciū. ⁊ dabit ille q̄ vouerat eum
dn̄o. In iubileo āt reuertet ad priorē dn̄m q̄
vēdiderat eum ⁊ habuerat in ſortē poſſeſſio-
nis ſue. Oīs eſtimatio ſiclo ſanctuarij pōde
rabit. Siclus viginti obolos hȝ. Primoge-
nita que ad deū ꝑtinēt. nemo ſanctificare po
terit ⁊ vouere. Siue bos ſiue ouis fuerit: do
mini ſunt. Qđ ſi imūdū eſt aial redimet q̄ ob-
tulit iuxta eſtimationē ſuā. ⁊ addet q̄ntā ꝑteȝ
p̄cij. Si redimere noluerit vendet alteri. q̄n-
tūcūq̄ fuerit an̄ eſtimatuȝ. Om̄e qđ dn̄o con
ſecrat ſiue homo fuerit ſiue aial ſiue ager. nō
veniet nec redimi poterit. Quicq̄d ſemel fue
rit cōſecratū. ſcm̄ ſanctoꝝ erit dn̄o. Et om̄is
cōſecratio que offert ab hoie nō redimet: ſed
morte moriet. Oēs decime terre ſiue de po-
mis arboꝝ ſiue de frugibꝰ dn̄i ſunt. ⁊ illi ſan-
ctificant. Si q̄s aūt voluerit redimē decias
ſuas. addet q̄ntam ꝑtem earū. Oīm decima-
rum bouis ⁊ ouis ⁊ capre q̄ ſub paſtoris vir-
ga tranſeunt: q̄cq̄d decimū venerit ſanctifica
bitur dn̄o nō eliget nec bonū nec malum nec
altero cōmutabit. Si q̄s mutauerit ⁊ qđ mu
tatū eſt. ⁊ ꝓ quo mutatū ē ſanctificabit dn̄o:
⁊ nō redimet. Hec ſunt p̄cepta que mādauit
dn̄s moyſi ad filios iſrael in monte ſynai.

Explicit liber Leuiticꝰ. Incipit vageda-
ber id eſt liber Numeri. Capl'm I

Locutuſq̄
ē dn̄s ad moyſen in de-
ſerto ſynai i tabernacu-
lo federis p̄ma die men
ſis ſecundi anno altero
egreſſionis eoꝝ ex egy-
pto dicēs. Tollite ſumma vniuerſe cōgrega-
tionis filioꝝ iſrl' ꝑ cognatiōes ⁊ domos ſuas
⁊ noia ſinguloꝝ. quicq̄d ſexus eſt maſculini
a viceſimo anno ⁊ ſupra. oīm viroꝝ fortiuȝ
ex iſrl': ⁊ numerabitis eas ꝑ turmas ſuas tu ⁊
aaron: erūtq̄ vobiſcū p̄ncipes tribuū ac do
moꝝ in cognationibꝰ ſuis. quorum iſta ſunt
noia. De tribu ruben: elyſur filiꝰ ſedeur. De
tribu ſymeō. ſalamihel filius ſuriſaddai. De
tribu iuda: naaſon filiꝰ aminadab. De tribu
yſachar: nathanael filius ſuar. De tribu za-
bulon: eliab filius helon. Filioꝝ aūt ioſeph
de tribu ephraim: eliſama filius ammiud.
De tribu manaſſe gamalihel filiꝰ phadaſſur.
De tribu beniamin: abidan filius gedeonis.
De tribu dan: abiezer filiꝰ amiſaddai. De tri
bu aſer: phegiel filiꝰ ochran. De tribu gad:
heliaſaph filiꝰ duel De tribu neptalim. ahira
filius enan. Hi nobiliſſimi p̄ncipes multitu-
dinis ꝑ tribꝰ ⁊ cognatiōes ſuas ⁊ capita ex-
ercitꝰ iſrl' q̄s tulerāt moyſes ⁊ aarō cū oi vulgi
multitudine. ⁊ cōgregauerūt p̄mo die mēſis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf